

Vlaams
Parlement

vergadering **C329**
zittingsjaar 2020-2021

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en
Dierenwelzijn

van 16 juni 2021

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de ondersteuning van het FLOW-project van POOL IS COOL – 3575 (2020-2021)	5
VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de aanwending van de relancemiddelen uit het Vlaams Brusselfonds voor de infrastructuur voor het deeltijds kunstonderwijs in Brussel – 3591 (2020-2021)	12
VRAAG OM UITLEG van Jan Laeremans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het Steunpunt Taalwetwijzer en de suggestie om in juridische bijstand te voorzien voor slachtoffers van taalrechtsschendingen in Brussel – 3683 (2020-2021)	16
VRAAG OM UITLEG van Klaas Sloomans aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de nieuwe cijfers van Kind en Gezin die de toename van de anderstaligheid in de Vlaamse Rand aantonen – 3657 (2020-2021)	20
VRAAG OM UITLEG van Klaas Sloomans aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het pleidooi van de burgemeester van Dilbeek voor een apart statuut voor de Vlaamse Rand – 3854 (2020-2021)	25
VRAAG OM UITLEG van Klaas Sloomans aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de organisatie van het Gordelfestival 2021 – 3855 (2020-2021)	27
VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de financiële gevolgen voor een dierenasiel bij het opvangen van honden op verzoek van de fokker – 3668 (2020-2021)	30
VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over een preventieve aanpak van overgewicht bij huisdieren – 3788 (2020-2021)	35
VRAAG OM UITLEG van Bart Dochy aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de vrijspraak van dierenmishandeling voor een slachthuis en de nietigverklaring van de undercoverbeelden van een dierenrechtenorganisatie – 3803 (2020-2021)	37

VRAAG OM UITLEG van Els Sterckx aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de aanpak van de broodfok en de intrekking van erkenningen via het toekennen van een HK-nummer – 3899 (2020-2021)

40

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de ondersteuning van het FLOW-project van POOL IS COOL – 3575 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, vorige week raakte bekend dat u het FLOW-project van POOL IS COOL ondersteunt. Dat project moet het eerste openluchtwembad worden in Brussel sinds lange tijd. Wie het reilen en zeilen in Brussel volgt, weet dat daar al zo'n tien à vijftien jaar over gesproken wordt. Er is veel blabla rond geweest. Onder andere minister Smet heeft er veel over verkondigd, maar er is nooit iets concreets gebeurd.

Dit betekent dat in juli en augustus, na reservatie weliswaar, Brusselaars – en iedereen – kunnen komen zwemmen om te genieten van de zomerzon. We kennen al het concept Brussel Bad, maar dat was niet geschikt om te zwemmen, het kanaal is daarvoor niet aan te raden.

Een dergelijke vorm van openluchtwembaden vinden we vandaag in verschillende steden in Europa en moet dus aantonen dat buitenluchtwemmen ook in steden mogelijk moet zijn. Dat is alvast de ambitie van POOL IS COOL. De Vlaamse Regering maakte voor dit project – en is daarmee de hoofdfinancierder – een stevig bedrag vrij van maar liefst 140.000 euro. Andere – private – initiatiefnemers zijn: Decoratelier, Art2Work, Fix, Ecoworks en Speculoos. Het wordt eigenlijk georganiseerd door Kunstenfestivaldesarts en Cinema Galeries. De partners zijn dus de Vlaamse Regering, gevolgd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), de Brusselse Regering en de gemeente Anderlecht.

Via een VGC-besluit komt er nog eens 100.000 euro van de Vlaamse Gemeenschap bij. Tezamen zorgt dit voor een mooie Vlaamse investering in dit pilootproject. Het toont aan dat de Vlaamse aanwezigheid in Brussel zich op velerlei manieren kan manifesteren. Het succesverhaal – ons paradepaardje – is uiteraard onderwijs, maar even goed cultuur, en nu ook sport.

Er zijn al renovaties geweest van zwembaden. De renovatie van het VUB-zwembad is ook volledig door Vlaanderen gefinancierd. Er waren nog heel wat lopende projecten, waar jammer genoeg de VGC niet op ingeschreven heeft, terwijl Vlaanderen wel geld ter beschikking had voor dergelijke sportinitiatieven in Brussel.

Vlaanderen draagt dus een steentje bij om de concrete uitdagingen in Brussel het hoofd te bieden. Vorige week was er nog een vechtpartij in de Blaarmeersen. U hebt daarover gecommuniceerd. We kenden in het verleden nog conflicten en vechtpartijen in Hofstade, en aan de kust, in Oostende. In Blankenberge zagen we een niet al te mooi tafereel van jongeren uit Brussel. Sommigen doen dat af als 'een beetje met zand en parasols gooien'. In mijn ogen was dat een vakantiedag van duizenden gezinnen verpesten. Ik vond dat bijzonder erg voor de jonge gezinnen met kinderen die één dagje aan zee hebben, en dat wordt verpest door jongeren die het strand verpesten, net zoals in de Blaarmeersen of Hofstade.

Wat voor ons bijzonder belangrijk is, zijn die concrete uitdagingen in Brussel, maar tegelijkertijd moet het duidelijk zijn dat dit een initiatief van de Vlaamse overheid is. Dit betekent opnieuw dat Vlaanderen in Brussel blijft investeren. In ruil mogen we verwachten dat dit project duidelijk een Nederlandstalig of tweetalig project wordt. Als de Vlaamse overheid investeert, zou ik durven benadrukken dat het duidelijk zichtbaar mag zijn dat het een initiatief van de Vlaamse overheid is. Wie gisteren de beelden van de voetbalpersconferentie heeft gezien, heeft gemerkt dat

een van de spelers een van de sponsors, Coca-Cola, niet in beeld wenste te brengen. We moeten ervoor zorgen dat de hoofdsponsor die in Brussel investeert heel duidelijk in beeld moet komen en in de verf moet worden gezet. Dat kan een hefboom voor andere projecten in Brussel zijn. Ik verwijs graag naar het initiatief dat we met betrekking tot de ketenbenadering ooit hebben genomen. Als mensen bij de Vlaamse gemeenschap betrokken willen zijn, moeten we hen door middel van onderwijs, kinderopvang, sport en allerlei Vlaamse initiatieven in die keten brengen. We moeten hen een mooi aanbod doen.

Minister, kunt u dit project nader toelichten? Sluit dit aan bij wat ik in mijn inleiding heb gezegd? Is die ondersteuning eenmalig, voor deze zomer, of structureel? Wat zijn de mogelijkheden om dit project op lange termijn te verduurzamen? Gaat het enkel om deze zomer of zullen we hier ook volgende zomer of op andere momenten van kunnen genieten? Zijn afspraken over het gebruik van het Nederlands gemaakt? Zullen we worden geconfronteerd met redders en chauffeurs die geen twee woorden Nederlands spreken en zullen we worden afgebluft als we iets in het Nederlands wensen te vragen? Zijn afspraken gemaakt om het brede Vlaams-Brusselse netwerk in de omkadering en met specifieke promoties bijkomend te promoten? Dit is gekoppeld aan culturele projecten die in het Kunstenfestivaldesarts passen, wat ik op zich een mooi initiatief vind. Op welke manier zult u met dit project een hefboom creëren om het Vlaams Brusselbeleid te versterken dat u en mij na aan het hart ligt?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Voorzitter, de nood aan sportinfrastructuur in het Brussels Hoofdstedelijke Gewest blijft hoog. Zowel qua zwembaden als qua sporthallen loopt het Brussels Hoofdstedelijke Gewest achter op Vlaanderen. Veel Europese steden hebben openbare zwemgelegenheden in de openlucht, maar in Brussel is er sinds de jaren 1970 geen openluchtzwembad of andere gelegenheid meer. Dat is een hoofdstad van de EU met 1,2 miljoen inwoners onwaardig.

Het is een goede zaak dat de vzw POOL IS COOL daar verandering in wil brengen en daarvoor ook steun krijgt van verschillende overheden, niet in het minst van de Vlaamse overheid. De vzw is in 2016 opgericht om openbaar zwemmen in openlucht in onze hoofdstad opnieuw mogelijk te maken en heeft de voorbije jaren verschillende initiatieven genomen.

Met het pilootproject FLOW realiseert de vzw nu een tijdelijk openluchtzwembad op de site aan het Biestebroekdok in Anderlecht, een buurt met zeer weinig recreatieactiviteiten. De doelstelling van het project kan worden samengevat als een tijdelijke zwemplek die voor iedereen toegankelijk is en die de sociale cohesie tracht te bevorderen door mensen rond het water te brengen om te zwemmen of om van de zon te genieten.

Het zwembad zal groot genoeg zijn om er sportief in te zwemmen. Er zal ook een ondiep gedeelte voor een veiliger waterbeleving zijn.

Het zwembad zal een capaciteit van ongeveer tweehonderd zwemmers per dag hebben en toegankelijk en uitnodigend zijn voor iedereen, ongeacht leeftijd, achtergrond, geslacht of fysieke beperking. Die inclusiviteit weerspiegelt zich ook in de keuze van ontwerpers, programmering, beheerconcept, openingsuren en personeel. Samen met diverse organisaties waarvan de werking op specifieke doelgroepen is gericht, zal de vzw een programma buiten de gewone openingsuren ontwikkelen om zwemmen voor iedereen toegankelijk te maken, bijvoorbeeld met aquagym voor oudere mensen. Deze zomer zal de infrastructuur zeven dagen per week en zes uur per dag vrij toegankelijk zijn. Daarna zal POOL IS COOL met haar partners de infrastructuur nog minstens drie jaar uitbaten. Die infrastructuur is demonteerbaar én verplaatsbaar. Indien het zwembad in 2024 niet meer op diezelfde locatie kan worden opgebouwd, zal er

worden gezocht naar een nieuwe site. Collega Vanlouwe, duurzaamheid is dus zeker een belangrijk element in het project, ondanks het feit dat het initieel als een tijdelijk project was opgericht. We hebben inderdaad vastgesteld dat men in Brussel nu al twintig jaar spreekt over een openluchtzwembad, over openluchtzwemgelegenheden, maar dat de Brusselse overheden er niet in slagen om op korte termijn definitieve concepten op te bouwen. Er zijn verschillende plannen, onder meer in Anderlecht, langs het kanaal aan de Abattoirsite. Er is nu ook het idee van een tropisch zwembad aan het Weststation. Er is ook het idee van een openluchtzwemgelegenheid op de Heizelsite. We hebben er echter voor gekozen om, in afwachting van die meer definitieve projecten, niet stil te zitten en ook vanuit Vlaanderen dit tijdelijke concept te ondersteunen.

Voor de omkaderende werking in 2021 en voor de promotie hiervan ken ik aan POOL IS COOL naast die investeringssubsidie van 100.000 euro ook een projectsubsidie van 40.000 euro toe op de subsidielijns Polsslag Brussel – Projecten voor Brussel. Heel belangrijk, en dat is voor ons een essentieel element, is dat het subsidiebesluit verplicht dat de vzw een Nederlandskundige dienstverlening en omkadering waarborgt. Het spreekt voor zich dat, als de Vlaamse Gemeenschap dergelijke middelen ter beschikking stelt, we ook willen dat mensen daar in het Nederlands kunnen worden geholpen, dat er bijvoorbeeld ook redders zijn die het Nederlands voldoende machtig zijn.

Voor de realisatie van het pilootproject werkt de vzw samen met een ruime schare partners, waaronder ook diverse Nederlandstalige partners. Dan denk ik aan Decoratelier, FIX, ART2WORK, JES Stadslabo, Cultureghem, Brussels Ouderenplatform, Muntpunt, BRUZZ en nog vele anderen. Naast het zwembad komt er een erg divers activiteitenprogramma, met concerten, filmvertoningen en dergelijke meer, in samenwerking met diverse Vlaamse én Brusselse culturele partners, zoals Ancienne Belgique, Kunstenfestivaldesarts en de Beursschouwburg. Het project komt tot stand dankzij de steun van diverse overheden en privépartners, die allen beslisten om mee te doen aan dit innovatieve pilootproject. Vanuit Vlaanderen hebben we niet alleen middelen toegekend, maar zijn we ook trekker geweest om dit project daadwerkelijk te realiseren. We denken dat we daarmee ook tegemoetkomen aan een reële nood van heel wat Brusselaars. Dit kadert ook bijzonder goed in de doelstelling van het Brusselfonds. Ik denk bijvoorbeeld aan de intersectorale samenwerking die tussen verschillende organisaties en instellingen wordt gecreëerd, onze Nederlandstalige partners uiteraard inbegrepen. De infrastructuur verankert zich bovendien in de buurt en speelt in op de publieke ruimte. Het project is ook innovatief. Het biedt een concreet en duurzaam antwoord op een vastgesteld tekort in het aanbod van de Vlaamse Gemeenschapsvoorzieningen. Het materiaal is ook duurzaam, zoals ik al zei. Het is een tijdelijk project, maar de materialen zijn wel duurzaam en kunnen opnieuw worden gebruikt.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Er is in Brussel inderdaad een gebrek aan sportinfrastructuur, aan zwembaden, ook wel ten gevolge van nalatigheid. Ik verwijs naar het zwembad in mijn eigen gemeente Ganshoren, dat gedurende tien jaar heeft leeggestaan. Dat zwembad is uiteindelijk enkel via geld van Beliris kunnen opengaan. Ik kan verwijzen naar Sint-Joost-ten-Node. Ik kan verwijzen naar Sint-Jans-Molenbeek. Daar is het iets sneller gegaan. Ik denk dat het ook zo was in Sint-Gillis. Daar was vooral geen lokaal geld voor. Men moest steeds naar andere overheden gaan, of een beroep doen op Belirisfondsen.

Voor alle duidelijkheid: ik vind dit een zeer positief verhaal. Eigenlijk is het opnieuw Vlaanderen of die vzw die alvast via financiering van de Vlaamse overheid dit ini-

tiatief mogelijk maakt, nadat er zoveel jaren over gesproken werd. Er werd inderdaad gesproken over eventueel een tropisch zwembad, een zwembad aan de Heizelsite, maar eerst zien en dan geloven. Dit is nu eigenlijk een heel positief verhaal. U zegt natuurlijk dat het duurzaam is. Het is uiteraard een tijdelijk project, we zullen zien en na het eerste jaar evalueren hoe duurzaam het zal zijn. Het is heel belangrijk – en het is goed dat u dat in de voorwaarden hebt opgelegd – dat die Nederlandstalige dienstverlening er moet zijn: de redders, hulpverlening en de EHBO. Ik hoop dat ik u in september-oktober niet moet ondervragen omdat er opnieuw klachten zullen zijn. Ik hoop dat we erop mogen rekenen en dat u erop toeziet dat die volledige dienstverlening effectief zo zal zijn wanneer Vlaanderen zo een belangrijke sponsor van dit project is. Minister, ik hoop ook dat u duidelijk maakt dat Vlaanderen inderdaad de initiatiefnemer, de grootste sponsor is. Dit mag duidelijk gemaakt worden aan iedere gebruiker van dit zwembad.

Minister, ik concludeer: ik vind het een positief verhaal. Er wordt opnieuw aangetoond dat Vlaanderen mee-investeert in iets waar Brussel eigenlijk al jaren recht op had moeten hebben, waar Brussel – laten we eerlijk zijn – veel over gebabbeld en gezwansd heeft. Vijftien jaar geleden heb ik dat voor het eerst gehoord, waarbij er nooit, maar dan ook nooit concrete initiatieven genomen zijn. Ik weet dat vorig jaar nog gezegd werd 'laten we gewoon de vijvers van Anderlecht openstellen als zwembad of laten we het mogelijk maken om in het kanaal te zwemmen'. Dat is natuurlijk onverantwoord wanneer daar niet voldoende redders, veiligheids- en EHBO-diensten tegenover staan. Ik vind het een goede zaak, maar ik verwacht die tweetaligheid en dat duidelijk aangetoond wordt dat Vlaanderen opnieuw bijkomend investeert voor die zwembaden in Brussel.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Ik sluit me aan bij de positieve bewoordingen van collega Vanlouwe. Het is goed dat Vlaanderen inderdaad investeert, maar ik heb toch een paar kritische vragen. Ik heb een beetje ervaring met alles wat er de afgelopen decennia voorgevallen is in de provinciale zwembaden in Huizingen, in Diest en in het Blosodomein Hofstade, enzovoort. U spreekt van tweehonderd zwemmers per dag. Dat lijkt me bijzonder weinig. Ik weet niet hoe groot het zwembad zal zijn, maar ik denk dat er veel meer vraag zou kunnen zijn als het natuurlijk goed weer is. Is dat een systeem met reservering, waar men bijvoorbeeld via het internet een plaats moet reserveren? Of is dat een systeem met een tijdslot? In Duitse zwembaden krijg je vaak een duurtijd. Je mag dan bijvoorbeeld twee uur in dat zwembad verblijven. Dat wordt met een armbandje gecontroleerd. Als je langer blijft, moet je extra betalen. Dat is een mogelijkheid.

Ik heb ook een vraag in verband met de beveiliging. We weten allemaal hoe het gaat met een deel van de Brusselse jongeren die dus echt aan banden gelegd moeten worden omdat zij het zwembad onveilig durven te maken. Ten eerste, is de toegang tot dat domein volledig hermetisch afsluitbaar? Of is er gemakkelijk over te klimmen? Dan zit je met een dik probleem. Wie gaat er voor de beveiliging zorgen? Zijn dat politieagenten? Of is dat gewoon een private bewakingsfirma? Ook wat dat betreft, vind ik dat u de garantie moet kunnen geven dat de mensen van die bewakingsfirma absoluut tweetalig moeten zijn. Daar ben ik toch wel ongerust over.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Collega, dank u voor de vraag, en minister, dank u voor het antwoord. We weten allemaal dat de nood om in openlucht te kunnen zwemmen in Brussel bijzonder groot is. Ik vind het heel belangrijk om ook nog eens te benadrukken dat dit initiatief er is gekomen doordat een aantal burgers met POOL IS COOL het initiatief hebben genomen om daar iets aan te doen. Hulde aan hen.

Dit project is een eerste stap, een belangrijke stap. Ik vind het zeer lovenswaardig dat de Vlaamse Gemeenschap ongeveer de kleine helft van de middelen voorziet om dat mogelijk te maken. Het is goed dat de VGC, Anderlecht maar ook het Brussels Gewest daaraan bijdragen. Ik kan de collega's die daarover vragen stellen, alleszins geruststellen dat op de website van het initiatief de Vlaamse Gemeenschap duidelijk als eerste voorkomt op het rijtje van overheden die dit mede mogelijk hebben gemaakt. Die erkentelijkheid lijkt mij daar zeker aanwezig.

Het is belangrijk om te benadrukken dat dit een eerste initiatief is dat opvolging moet krijgen en dat hopelijk de voorbode is voor veel meer ruimte om in openlucht te kunnen zwemmen in Brussel.

Er is de vraag of dit wel veilig zal zijn en of dit wel voldoende tweetalig zal zijn. Daar moet zeker aandacht aan worden besteed. Minister, ik ga er ook van uit dat dit zal gebeuren. Maar tegelijkertijd zou ik de collega's willen oproepen om hier voldoende positief naar te kijken. Als men zo een zwembad twee maanden openhoudt, zal men op elke plek wel problemen hebben. De vraag is in welke mate we ons gaan focussen op de problemen en in welke mate we ons focussen op al die jongeren en ouderen die daar fantastische momenten kunnen beleven. Dat evenwicht moeten we zeker bewaren.

Ik kijk dus zeker naar de klachten, dat moet zeker mogelijk zijn. Bijvoorbeeld bij de vaccinatiecentra hebben we een aantal klachten gehad, maar merkt men toch ook dat heel veel mensen zeer tevreden zijn over de manier waarop ze daar in het Nederlands ontvangen worden. Het is dan wel Nederlands met wat haar op, maar men is in zeer grote mate aanwezig om de mensen in het Nederlands te helpen. Perfectie is, zeker in Brussel, niet van deze wereld.

Minister, na de opmerking van bijvoorbeeld de heer Laeremans heb ik toch de vraag of u kunt bevestigen dat het zwembad gevuld zal worden met water en niet met azijn.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Ik wil vanuit de CD&V-fractie ondersteuning betuigen aan de minister die investeert in sport. Ook al zijn we zelf niet van Brussel, toch weten we dat er een enorm nijpend tekort is aan allerlei sportfaciliteiten in Brussel. Het is heel goed dat minister Dalle daarin investeert.

Mijnheer Vanlouwe, u had geen betere dag kunnen kiezen dan vandaag. Men geeft boven de 30 graden Celsius. Of u dan in Brussel, Leuven of waar dan ook in Vlaanderen woont, dan is een openluchtzwembad altijd welkom. Heel veel steden zijn daarin aan het investeren. Ook provinciale domeinen investeren daar al jaren in. Dat brengt soms problemen mee, dat is waar, maar Brussel kan dan leren van wat er zich in Vlaanderen soms afspeelt.

Jong of oud, je hebt een uitlaatklep nodig waar je je kunt verfrissen op de heetste dagen. Ik vind dit een fantastisch initiatief, en ik vind het goed dat Vlaanderen daar ook middelen in investeert. Ik heb geen bijkomende vragen, maar als bewoner van Vlaams-Brabant wou ik dit toch even meegeven.

Els Ampe (Open Vld): Dank u, mevrouw Brouwers. Ik zou graag ook even tussenkomen.

Ik ben natuurlijk zeer blij dat de mensen van POOL IS COOL het initiatief hebben genomen om aan te tonen aan de overheden dat er nood is aan een buitenzwembad. Maar eigenlijk duidt het ook wel op een falend beleid, want er was een buitenzwembad in Brussel, namelijk op de Heizel. Dat was Océade, een zwembad dat

groter was dan hetgeen nu zou worden gebouwd. Daar was geen enkele euro overheidssubsidie voor nodig, niet van de stad, niet van het gewest, niet van Vlaanderen. Dat was compleet privé. Dat was elke dag vol. Heel veel jongeren ging daar naartoe, alle lagen van de bevolking, en die private ondernemer betaalde zelfs belastingen en huur voor de grond. Ik vind dit dus eigenlijk helemaal geen goede evolutie dat alles nu door de overheid betaald moet worden.

Ondanks het feit dat ik de mensen van POOL IS COOL steun in hun vraag naar een buitenluchtwembad, is dit ook het bewijs dat de gemeente Brussel én het Brusselse Gewest hebben nagelaten om een bouwvergunning toe te kennen, of een verlenging van Océade, maar bijvoorbeeld ook een bouwvergunning aan andere private partners die vragen om een zwembad te bouwen. In heel veel gemeentes in Vlaanderen heb je Sportoase, bijvoorbeeld in Leuven, in Brasschaat, in Antwerpen, in Tongeren, in Knokke, in Rotselaar, in Beringen, in Lanaken, in Roeselare,... Ik ga ze niet allemaal opsommen. Dat zijn allemaal zwembaden die door de private sector gebouwd zijn, en die heel goed uitgebaat worden. Er is geen enkele reden waarom dat in Brussel bijvoorbeeld niet rendabel zou zijn. Integendeel: in Brussel wonen veel meer mensen, dus het zou nog veel rendabeler kunnen zijn om zoiets uit te baten.

Daarom vind ik dit niet zo'n geweldige evolutie dat de overheid hier telkens opnieuw in de plaats komt van de privésector, omdat bepaalde overheden nalaten om bouwvergunningen toe te kennen, en allerlei reglementen uitstorten over private ondernemers zodat ze hun werk eigenlijk niet meer kunnen doen.

Ik wilde dit gewoon gezegd hebben, los van het feit dat ik natuurlijk die mensen van POOL IS COOL steun, en dat ik begrijp dat de minister ook niet anders kan, want Vlaanderen heeft hier geen bevoegdheid qua bouwvergunningen en zo verder. Dat is eerder de bevoegdheid van de Brusselse gemeenten en het Brusselse Gewest. Voilà.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u wel, voorzitter. Ik begrijp uw frustratie over Océade. Ik denk dat dat een beslissing was van de stad Brussel, in 2018, als ik me niet vergis. Ik weet niet of u toen ook in het schepencollege zat en daarover hebt beraadslaagd. Maar het is effectief een beslissing die dateert van die periode, denk ik, en het is jammer als er aanbod wegvalt in Brussel. Desalniettemin denk ik dat, zelfs mocht Océade gebleven zijn, dit project nog nodig zou zijn. Het is een ander type project. Océade was grotendeels binnen, en ook een klein stukje buiten. Het was een heel mooi privaat initiatief, maar het was ook niet goedkoop, denk ik. Het was niet zomaar eventjes buiten gaan zwemmen. Dat was stevig betalen voor een heel mooi aanbod, vooral binnen, en een stukje buiten. Ik begrijp dus uw frustratie daarover, al kan ik niet goed duiden wie precies die beslissing heeft genomen. Ik dacht dat dat uw schepencollege was. Maar goed, ik kan mij vergissen. Maar ik denk dat dit project sowieso noodzakelijk is. Het is een project dat noodzakelijk is, maar wel ruimschoots onvoldoende.

Collega Laeremans, u verwees naar 200 zwemmers per dag, en zei dat dat niet veel is. Ik ben het daarmee eens. Het is de capaciteit die mogelijk is, op die locatie, met dat project. Het is uiteindelijk geen groot zwembad, het is een 17-tal meter. Het moet op een convenabele manier – ook in coronatijden – deze zomer georganiseerd worden.

Dus tweehonderd zwemmers per dag is weinig maar op die locatie en met die infrastructuur wordt dat als haalbaar gezien. Er wordt inderdaad ook voorzien in een reservatiesysteem om dit ordentelijk te organiseren. Met de geldende coronamaatregelen is dat aangewezen. Uiteraard is de veiligheid een zorg en een aandachtspunt.

Er is een preventief aspect waarbij zeer intens wordt samengewerkt met organisaties uit de buurt om ervoor te zorgen dat er respect is voor die locatie. Bepalend voor de veiligheid op dergelijke plaatsen is het respect van de buurtbewoners voor die infrastructuur, voor de mensen die daar werkzaam zijn, voor de mensen die daar komen. Daarnaast is er ook het aspect van handhaving, opvolging en repressie. En daarvoor kijken we natuurlijk vooral naar een van de partners, de lokale overheid. Het gemeentebestuur van Anderlecht en de lokale politie zullen instaan voor de lokale veiligheid en zijn partners in het project.

Er is ook voorzien in een afsluiting op de site maar geen hermetische afsluiting. Het wordt zeker een aandachtspunt om dat te bewaken. Ik kan wel bevestigen, collega Bex, dat het zwembad met water gevuld zal zijn.

Collega's, nu ik jullie aandacht heb over dit dossier wil ik nog even verwijzen naar de incidenten die hebben plaatsgevonden in de Blaarmeersen, waar ook de heer Vanlouwe het over had, maar in het verleden ook in andere recreatiedomeinen, onder meer aan de kust in Blankenberge. Vaak zijn er Brusselse jongeren mee gemoeid. Ik wil nog even duidelijk stellen wat ik vorige week heb verklaard en waar ik ook volledig achter sta.

Zo moeten de jongeren die verantwoordelijk zijn voor bepaalde overtredingen, laat staan voor geweld, daar uiteraard voor worden aangepakt. De politie moet hen opsporen en justitie moet daar desgevallend haar werk doen. Ik denk dat er geen excuses mogelijk zijn. Ik wil daar ook heel helder over zijn en kan dat geweld ook alleen maar veroordelen.

Vorige week woensdag in de Blaarmeersen ging het over een relatief kleine groep jongeren die doelbewust naar daar zijn gegaan om de orde te verstoren. Dat kan uiteraard niet door de beugel. Ik hoop dat dit zich vandaag – het is opnieuw warm weer – niet herhaalt en dat het in de toekomst hard wordt aangepakt.

Ik heb daar ook aan toegevoegd dat wij niet enkel naar die zaken moeten kijken maar ook dat wij in Brussel onze verantwoordelijkheid moeten nemen. De problemen die hier aanwezig zijn, moeten worden aangepakt. Een element daarvan is meer recreatieruimte in openlucht, onder meer zweminfrastructuur. En daar hebben de Brusselse overheden een zeer belangrijke verantwoordelijkheid. Ook vanuit Vlaanderen proberen we daarin te helpen. Dat is wat we met dit FLOW- project op een bescheiden manier doen, maar ik denk dat het noodzakelijk is.

Ik heb me ook gepermitteerd om te verwijzen naar een ander groot samenlevingsprobleem in onze hoofdstad. Dat is niet alleen de armoede maar ook de werkloosheid. Ik denk dat de Brusselse overheid nog veel stappen vooruit moet zetten om ervoor te zorgen dat de nog steeds torenhoge werkloosheid wordt aangepakt op een daadkrachtige manier. Ik heb op een aantal sociale media gezien dat 'Dalle excuses zoekt.' Voor alle duidelijkheid, on the record, ik zoek geen excuses. Wanneer jongeren de orde verstoren in Brussel of in Vlaanderen, dan kan dat niet door de beugel en dan moet dat hard worden aangepakt. Maar tegelijk moeten alle overheden in Brussel, en dan vooral het gewest zelf, hun verantwoordelijkheid nemen om iets te doen aan de grote uitdagingen zoals werkloosheid en recreatieruimte waar zij schromelijk tekortschieten en waar onvoldoende wordt gedaan. Dit is een belangrijk thema dat de komende maanden ook niet uit de actualiteit zal verdwijnen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik zou heel graag met u het debat over werkloosheid en armoede in Brussel voeren. 20 à 30 jaar PS-beleid heeft van het rijkste gewest van het land het armste gewest van het land gemaakt. Maar ik denk dat dit toch enigszins losstaat van het debat. Tegelijkertijd is opnieuw aangetoond dat er te weinig is

geïnvesteed in vrije tijd, in sportinfrastructuur en andere mogelijkheden, zowel op gemeentelijk als op gewestelijk niveau.

En het is uiteraard terecht wat de collega's Brouwers, Laeremans en Ampe zeggen: er was een privé-initiatief maar dat is eigenlijk weggepest. Men had op Océade ook een zwembad kunnen bouwen. Men had daar liever andere infrastructuur dan een zwembad. Ik hoor al vijftien jaar zeggen dat men een openluchtzwembad wou. Er zaten mensen al vijftien jaar in de Vlaamse Regering, waaronder minister Smet, en vijftien jaar werd er niets aan gedaan. Er werd geen enkel privé-initiatief mogelijk gemaakt, er werd op geen enkele manier door lokale overheden een zwembad mogelijk gemaakt.

Ik sta positief tegenover dit project. Het is een goede zaak voor de vele bezoekers. Ik vraag en blijf daarop hameren, om te zorgen voor veiligheid – geen toestanden zoals in Hofstade, Diest, De Ster in Sint-Niklaas, in de Blaarmeersen en Blankenberge. Ik wil daarover in september geen vraag aan u stellen. Ik hoop dat u daar heel goede strikte afspraken maakt.

De heer Bex wil daar liever positief tegenover staan. Neen, ik verwacht absoluut, als Vlaanderen daarin investeert, dat er tweetalige dienstverlening is. Het gaat over de redders, instructies en EHBO. Mensen die in de problemen komen, mogen geholpen worden in hun eigen taal. Ik verwacht dat u heel strikte afspraken maakt zodat iedereen daar op een mooie dag van kan genieten. U zegt dat het inderdaad duurzaam is. Ik hoop binnen vier jaar, als het project afgelopen is, dat er eindelijk eens verantwoordelijkheid wordt genomen om het definitieve openluchtzwembad te bouwen. We zullen zien hoe we dit moeten evalueren. We moeten het een kans geven, ik sta er bijzonder positief tegenover. Ik verwacht van u dat die twee, drie voorwaarden die u kunt opleggen, strikt worden nageleefd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de aanwending van de relancemiddelen uit het Vlaams Brusselfonds voor de infrastructuur voor het deeltijds kunstonderwijs in Brussel – 3591 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Het Nederlandstalig deeltijds kunstonderwijs (dko) in Brussel zit duidelijk in de lift. Het aantal ingeschreven leerlingen steeg de afgelopen tien jaar met bijna 25 procent. De infrastructurele noden zijn echter al jaren bijzonder groot. Veel van de gebouwen waarin de academies zich bevinden, zijn sterk verouderd en verkeren in slechte staat.

Deze legislatuur engageert u zich om middelen vanuit het Vlaams Brusselfonds in te zetten om samen met de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) de infrastructuur van het dko te herstellen. Een terechte en broodnodige ambitie. De extra middelen die in het kader van het Vlaams relanceplan aan het Vlaams Brusselfonds werden toegekend, zouden ook hiervoor worden aangewend.

Ondertussen werd het algemeen bestedingskader van de relancemiddelen voor gemeenschapsinfrastructuur in Brussel goedgekeurd door de Vlaamse Regering en zijn er meer details bekend over wat dit zal betekenen voor de dko-infrastructuur in onze hoofdstad.

Concreet zal er 3 miljoen euro van de relancemiddelen worden uitgetrokken om de infrastructurele knelpunten van het dko in Brussel structureel aan te pakken. Vijf

projecten voor zes academies worden geïdentificeerd als zijnde prioritair: de gemeentelijke academies in Sint-Agatha-Berchem, Sint-Pieters-Woluwe en Jette, de GO!-muziekacademie Fiocco in Schaarbeek en de twee GO!-academies in Etterbeek. Vorige week werden de projecten formeel aangekondigd in de pers. In de bestedingsstrategie van de relancemiddelen bevestigt u de verantwoordelijkheid van de VGC en de Brusselse gemeenten in de ondersteuning van deze dossiers, zowel op het vlak van financiering als op het vlak van concrete dossieropvolging tijdens het bouwproces.

Minister, welke concrete stappen zult u op korte termijn nemen om de infrastructuur van het dko te herstellen? Welke net vermelde projecten staan, naast het reeds bekendgemaakte project in verband met de gemeentelijke academie in Sint-Agatha-Berchem, nu al in de steigers?

Op welke manier werkt u momenteel concreet samen met de VGC om de verschillende infrastructuurnoden van het dko met gemeenschappelijke acties aan te pakken?

Op welke manier attendeert u de Brusselse lokale besturen op hun verantwoordelijkheid in verband met de infrastructuur voor het dko in hun gemeenten? Hoe verloopt deze samenwerking?

Acht u de huidige geplande infrastructuurprojecten als afdoende om de grootste noden in verband met de infrastructuur voor het dko in Brussel te dekken? Koestert u voor deze legislatuur nog bijkomende ambities op dit vlak?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Voorzitter, terecht wordt vaak over het succesverhaal van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel gesproken. Recent is bekend geraakt dat meer dan 50.000 kinderen en jongeren uit Brussel het Nederlandstalig leerplichtonderwijs volgen. Minder goed geweten is dat ook het dko, de academies voor woord, muziek, dans en beeldende kunsten, bijzonder succesvol is. Momenteel lopen ongeveer 8000 mensen school in het dko. Dat is een stijging met ongeveer 1500 leerlingen op minder dan tien jaar tijd. Dat heeft onder meer te maken met de grote aantrekkingskracht, maar ook met een decreetswijziging tijdens de vorige legislatuur.

Dit is een enorm succesverhaal en de coronacrisis heeft ons geleerd dat voor kinderen en jongeren niet enkel de school in de strikte zin van het woord een belangrijke plaats is. Ook de vrije tijd en het bijleren tijdens die vrije tijden zijn zeker bijzonder belangrijk. Daarnaast bindt cultuur ons allemaal, ook in onze hoofdstad, en daar dragen die academies bijzonder sterk aan bij.

Het is dan ook een zeer bewuste keuze om me, samen met de heer Gatz, lid van het College van de VGC, achter deze historische investering te zetten. Het gaat om de grootste investering in het dko in de Vlaamse en Brusselse geschiedenis. Onder meer op basis van de studie van de infrastructuur van het dko uit 2018 hebben we een selectie van de projecten gemaakt. We ambiëren op vijf jaar tijd vijf bouwdoSSIERS in vijf Brusselse gemeenten te realiseren.

Om een geïntegreerde en efficiënte opvolging tijdens het bouwproces te realiseren, zal de VGC de investeringssubsidie aan de schoolbesturen toekennen en voor de dossieropvolging instaan. Door middel van een besluit van de Vlaamse Regering zal ik voorzien in 3 miljoen euro uit de middelen in het relanceplan Vlaamse Veerkracht. Voor de opvolging en de begeleiding van een bouwdoSSIER wordt een stuurgroep geïnstalleerd die bestaat uit het schoolbestuur, de VGC en de Vlaamse Gemeenschap. De stuurgroep hakt in consensus de knopen door, bereidt de besluitvorming door het schoolbestuur voor en bewaakt het algehele bouwdoSSIER binnen

de toegekende enveloppe. Momenteel hebben zes academies het principiële akkoord van het eigen schoolbestuur op zak. Dit wordt in ons plan voor het dko opgenomen.

De gemeente Sint-Agatha-Berchem staat momenteel het verst. De aanbesteding van het 'design and build'-concept loopt. De gunning is gepland voor na de zomer van 2021.

De gemeente Sint-Pieters-Woluwe, waar ik samen met minister Gatz aanwezig was om het plan voor te stellen, stelt momenteel een dossier op voor de aanstelling van het bouwteam.

De gemeente Jette maakt momenteel een volumestudie voor de site van de basisschool Van Asbroeck. In functie van die opties zal het gemeentebestuur in het najaar van 2021 beslissen over de exacte locatie en grootte van het gebouw. Aansluitend kan dan een bouwteam worden aangesteld.

De renovatie van de gevel en het sanitair van de Muziekacademie J. H. Fiocco in Schaarbeek wordt momenteel ingepast in de planning van de technische diensten van het Gemeenschapsonderwijs.

Tot slot zal er ook de reorganisatie zijn van twee academies in Etterbeek. Daar is er nog wat onderzoek nodig, zowel inzake het programma als wat de stedenbouwkundige voorschriften betreft, maar ook daar willen we voldoende voortgang boeken, zodat in het najaar alle elementen bekend zijn en het dossier effectief kan worden opgestart.

Dit is een gedeelde verantwoordelijkheid. Vanuit Vlaanderen hebben we heel duidelijk gezegd dat we ter zake een grote verantwoordelijkheid zullen opnemen, veel meer dan in het verleden is gebeurd, met die 3 miljoen euro. De VGC is daar een partner in. We willen telkens ook dat de inrichtende macht, het gemeentebestuur of het Gemeenschapsonderwijs, daarin een grote verantwoordelijkheid opneemt.

In een eerste stap maakt de gemeente als schoolbestuur haar ambitie en engagement aantoonbaar via een principiële akkoord van de gemeenteraad. Aansluitend wordt verwacht dat ze een bouwprogramma voor de academie opstelt, het bouwheerschap op zich neemt en een eigen financiële bijdrage levert. Indien het bouwprogramma een nieuwbouw behelst, stelt de gemeente ook het bouwperceel ter beschikking. Ze geeft eveneens haar akkoord voor het maximaal delen qua gebruik van het gebouw met Nederlandstalige organisaties, onder andere in het kader van de Brede School. Dit is trouwens een essentieel element dat wij ook hebben ingebracht in de onderhandelingen met de VGC, namelijk dat de infrastructuur breed beschikbaar moet worden gesteld voor ons Nederlandstalig netwerk in Brussel en zelfs daarbuiten, in het bijzonder de Nederlandstalige scholen.

Tot op heden verloopt de samenwerking met de betrokken gemeenten op bijzonder constructieve wijze.

De studie van 2018 identificeerde tien bouwdoSSIers met een totaalbudget van ongeveer 20 miljoen euro. Vandaag selecteren we daar zes van. Ik kende, zoals u weet, eerder al een investeringssubsidie toe voor de danszaal en bijhorend sanitair voor de muziekacademie in Anderlecht. Het is de eerste keer in meer dan tien jaar dat er een dergelijke gezamenlijke inspanning wordt geleverd voor de Nederlandstalige academies in Brussel. Het is ook de grootste inspanning ooit, zoals ik al zei. Is dit voldoende? Wel, het werk is nog niet af, maar het is een bijzonder grote inspanning, die hopelijk ook in de komende legislatuur kan worden voortgezet, om ervoor te zorgen dat de infrastructuur van ons deeltijds kunstonderwijs in Brussel op topniveau is. We hebben al schitterende leerkrachten, we hebben schitterende

academies, maar ook die infrastructuur moet kunnen volgen en een hoog niveau hebben.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, bedankt voor uw antwoorden. De Vlaamse Regering speelt met deze investering uitstekend in op de Brusselse noden op het terrein. Ik heb het al aangegeven en herhaal het graag: onze kunstacademies in Brussel scherpen niet alleen de creativiteit van talloze Brusselaars aan, ze zijn ook een schakel in het Vlaams-Brusselse netwerk dat Brussel zo mooi bereikt. Ouders en kinderen zijn er vaak echt tevreden over dat ze in het dko terecht kunnen. Zoals u zei, dat is des te duidelijker gebleken tijdens de coronacrisis. Ik ben daarom blij dat uw aandacht daarnaartoe gaat en dat u boter bij de vis doet met financiële ondersteuning. Ik hoor dat de investering van de Vlaamse Gemeenschap, de VGC en de Brusselse gemeentes samen 10 miljoen euro zal bedragen. Kunt u dat wat concreter toelichten? Op welke manier zijn die investeringen precies verdeeld? Wat zijn de afspraken met de VGC daaromtrent? Is er in een bepaalde kostenverdeling voorzien? Hoe ziet dat er precies uit?

De Brusselse gemeentebesturen hebben zeker en vast ook een belangrijke verantwoordelijkheid ten aanzien van de Nederlandstaligen in hun lokale gemeenschap te nemen inzake het ondersteunen van Nederlandstalige initiatieven. U verwees naar investeringen door de Brusselse gemeentebesturen. U zei ook dat de samenwerking zeer constructief verloopt. Kunt u iets concreter zijn? Wat is hun inbreng precies? Over welke bedragen gaat het?

Ten slotte valt het me ook op dat er inzake de aanwending van de relancemiddelen voor gemeenschapsinfrastructuur in Brussel nog niet over alle middelen een beslissing is genomen. Er blijft nog 4,8 miljoen euro openstaan. Wat zijn uw plannen daarmee? Ik kan u alvast meegeven dat onze fractie het een goed idee vindt om die middelen aan te wenden om de positie van het Nederlands in onze hoofdstad te versterken.

En daarnaast, gelet op de enorme noden die voor het dko zijn vastgesteld en die – zoals u weet – geraamd zijn op 20 miljoen euro, hopen wij ook dat u kijkt of er nog extra middelen naar het dko kunnen gaan. Overweegt u de piste om van de 4,8 miljoen euro, die dus nog niet geoormerkt is, nog bijkomende middelen aan de dko-infrastructuur te besteden? Minister, is dat bedrag van 3 miljoen euro voorlopig de enige pot die u voorziet voor het Brusselse dko of zijn er naast de relancemiddelen ook nog middelen voorzien voor de dko-infrastructuur vanuit de reguliere Brusselmiddelen?

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Minister, dank om deze initiatieven te nemen, die zijn broodnodig. Het dko speelt een zeer belangrijke rol en dat moet in deftige gebouwen kunnen verlopen. Ik dacht dat de VGC bovenop de 3 miljoen euro die de Vlaamse Gemeenschap voorziet, een bedrag van 5 miljoen euro voorziet. Komt die resterende 2 miljoen euro dan van de gemeentes naast de middelen die zij bijvoorbeeld voorzien om gronden en gebouwen ter beschikking te stellen? Minister, alleszins ben ik blij dat u heel duidelijk maakt dat alle overheden die hier betrokken zijn een rol willen opnemen. Ik hoop dat die samenwerking ook vlot zal verlopen.

Minister, u sprak op een bepaald moment van vijf teams rond bouwprocessen, terwijl er eigenlijk zes projecten zijn. Betekent dat dan dat dat project in Etterbeek gezamenlijk wordt aangepakt? Of zijn er toch zes verschillende projecten? Kunt u dat nog verduidelijken?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Wat de middelen en de verdeling betreft: die hebben we meer in detail. Het zijn natuurlijk ramingen. Dat zal de komende jaren op basis van concrete dossiers en projecten nog kunnen evolueren. Er is een raming van de totale projectkosten voor deze dossiers van 10.460.000 euro. De verdeling is als volgt vastgesteld: de Vlaamse Gemeenschap staat in voor een rond bedrag van 3 miljoen euro, de VGC voor 5.150.000 euro en dan is er nog een resterend bedrag van 2.300.000 euro dat gedragen wordt door de inrichtende machten, door de schoolbesturen. Dat kan telkens per dossier verschillend zijn. Dat zal ook de komende jaren bij vaststelling van die dossiers nog heel concreet gemaakt moeten worden. Bijvoorbeeld in het eerste concrete dossier Sint-Agatha-Berchem wordt lokaal een bedrag van 100.000 euro voorzien, en ook het bouwterrein wordt ingebracht. Er is dus telkens een gedeelde verantwoordelijkheid.

Collega Tavernier, wat betreft de bijkomende middelen voor het dko: het is redelijk ongezien dat we vanuit Brusselmiddelen 3 miljoen euro extra voorzien voor het dko. In Vlaanderen wordt daar niet zo vaak bovenlokaal veel ingestoken. Via het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGION) kan dat, maar daar is er natuurlijk ook de grote verantwoordelijkheid voor het leerplichtonderwijs. Dit is heel erg bijzonder. Dat maakt ook dat we in dit plan de ambitie hebben om dit samen met de VGC en de inrichtende machten te realiseren. Ik denk dat dat al zeer ambitieus is. Ik sluit natuurlijk niet uit dat er de komende jaren nog zeer acute zaken naar voren komen, dat kan dan altijd onderzocht worden. Maar op dit moment is dit hetgeen dat we de komende jaren zullen kunnen realiseren. Als we daarin slagen, zou dat een zeer grote prestatie zijn. Het is 30 procent van onze relancemiddelen. Dat is niet weinig.

Wat de besteding van de overige elementen van die 10 miljoen euro betreft: daar hebben we een projectoproep rond broedplekken die op korte termijn gelanceerd worden. Er is inderdaad nog een vrij bedrag, waarbij we de criteria die we onszelf hebben opgelegd via ons vernieuwd richtlijnenkader, uiteraard zullen volgen. De plaats van het Nederlands is een essentiële doelstelling in heel mijn beleid en zal uiteraard ook bij de besteding van de relancemiddelen een centrale plaats krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, dank u voor de bijkomende toelichting. Het Nederlandstalig dko in Brussel wordt almaar populairder en is een belangrijk onderdeel van ons Vlaams-Brussels netwerk, zoals ik al aangaf. Het is dan ook essentieel dat de academies kunnen beschikken over voldoende en deugdelijke klassen. Zoals u weet, ondersteunt onze fractie uw ambitie om specifiek rond die dko-infrastructuur te investeren. Daar zijn de grootste noden. Daarom zijn we dan ook heel tevreden dat er schot in de zaak komt met vijf concrete projecten. Wij zullen die projecten met veel interesse opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Jan Laeremans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het Steunpunt Taalwetwijzer en de suggestie om in juridische bijstand te voorzien voor slachtoffers van taalrechtsschendingen in Brussel – 3683 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Minister, in de bijlage Brusselse Post bij het tijdschrift OnAf van de Vlaamse Volksbeweging van juni 2021 wordt er ingegaan op een concreet voorbeeld uit het dagelijks leven.

Iemand uit Vlaanderen had in Brussel een coronaboete gekregen. Op de enveloppe stond enkel 'Ministère de Justice'. In de brief was de plaats van het gebeuren enkel in het Frans vermeld, namelijk 'Ixelles'. De rest van de brief was wel degelijk in het Nederlands. Hij vroeg zich af of hij die boete die erin stond, moest betalen. Hij is dan gaan kijken op de webstek van Steunpunt Taalwetwijzer, wat op zich al een positieve reflex is. Maar het lijstje van zowat 45 veel gestelde vragen en antwoorden bracht geen duidelijkheid, en daarom stelde hij ook een vraag via elektronische weg.

Na een paar dagen kreeg hij een wat teleurstellend antwoord: 'Het Steunpunt Taalwetwijzer heeft onvoldoende informatie om een sluitend antwoord te verstrekken op uw vraag. Het voorliggende advies betreft algemene informatie en geldt daarom onder voorbehoud van de specifieke omstandigheden van uw vraag. Een akte die is opgesteld met miskenning van de taalwet Gerechtszaken, is nietig. De nietigheid moet ambtshalve door de rechter worden vastgesteld. U kunt in principe niet zelf uitgaan van de eventuele nietigheid van de akte. Het Steunpunt Taalwetwijzer kan geen beoordeling maken van de wettigheid van de coronaboete in casu. Het Steunpunt Taalwetwijzer verstrekt geen advies over een eventueel beroep of termijnen. Als u een specifiek advies of informatie over het indienen van een eventueel beroep wenst, raad ik aan om contact op te nemen met een juridisch raadgever, zoals een advocaat.'

Uit dit bericht halen we dus de belangrijke melding dat de nietigheid door een rechter moet worden vastgesteld. Dat is natuurlijk een omslachtige en kostelijke onderneming, die niet opweegt tegen de beperkte coronaboete. En dus laat de brave Vlaming zijn bezwaar maar vallen, terwijl hij toch een terecht punt heeft, want een overheidsdienst leeft de taalwet niet na, zij het gedeeltelijk, en komt daarmee wel weg.

Daarom suggereert het Vlaams Komitee voor Brussel dat het toch logisch zou zijn dat dit steunpunt zelf een gespecialiseerde advocaat in dienst zou nemen, die dergelijke dossiers kan bestuderen en voor de rechter brengen zonder dat er extra kosten en lasten vallen op de schouders van de gedupeerde Vlaming.

De hoofdstad krijgt ongeveer 1,5 miljard euro om haar hoofdstedelijke taken uit te oefenen, waarvan het grootste deel uit Vlaanderen komt. En in deze commissie geven we regelmatig aan dat Vlaamse Brusselaars of mensen die uit de buurt van Brussel komen, niet in hun taal geholpen worden, maar bijna nooit wordt dat voor de rechtbank gebracht, terwijl dat ongetwijfeld zou helpen.

Minister, daarom dringen we erop aan om deze vraag ernstig te willen onderzoeken: bent u bereid om het Steunpunt Taalwetwijzer te versterken met een juridische cel om de taalwetten te helpen afdwingen?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u wel voor de vraag, collega Laeremans. Sta me toe te starten met de boodschap dat ons Steunpunt Taalwetwijzer vandaag reeds over een uitstekende juridische cel beschikt met een sterke deskundigheid en ervaring op het vlak van de taalwetgeving.

Het door u geciteerde advies – waaruit u overigens slechts gedeeltelijk citeert – toont dat overigens opnieuw aan. In dat opzicht volg ik u niet in uw kwalificatie dat het om een teleurstellend advies zou gaan.

Het Steunpunt Taalwetwijzer heeft verschillende taken: het wegwijs maken in de taalwetgeving; het doorverwijzen naar bevoegde instanties; juridisch advies verlenen aan overheidsinstanties; het registreren van taalklachten, ontvangen via het

Vlaamse Meldpunt Taalklachten. Het advies waarnaar u verwijst kadert in de informatie- en doorverwijfsfunctie van het Steunpunt Taalwetwijzer.

De voornaamste taak van het Steunpunt is het verstrekken van informatie over de taalwetgeving en juridisch advies verstrekken naar aanleiding van vragen van, onder meer, burgers. Die doorverwijfsfunctie houdt in dat het steunpunt mensen met een gespecialiseerde vraag of klacht doorverwijst naar de instantie of toezichthoudende overheid die bevoegd is om daadwerkelijk, en in het beste geval op een afdwingbare manier, het probleem te verhelpen.

Ik kan alleen maar vaststellen dat de Taalwetwijzer met zijn advies op een volledige en toegankelijke manier die informatie heeft verstrekt, en de vraagsteller ook heeft doorverwezen naar de bevoegde instantie die de mogelijke schending van de taalwetgeving kan remediëren, te weten in casu de rechter.

Uiteraard – en daar verschillen we misschien van mening, collega Laeremans – kan het nooit de taak zijn van de Vlaamse overheid of een instantie zoals de Taalwetwijzer om zelf de procedure op te starten en de klacht in te dienen bij de rechter of om juridische tweedelijsbijstand te verlenen. Daarvoor is de Taalwetwijzer niet uitgerust, en het is ook niet de bedoeling om dat aan te passen. Dat zou overigens ook mijn bevoegdheden ter zake te buiten gaan. Het ontbreekt de Vlaamse overheid en de Taalwetwijzer aan het vereiste persoonlijke belang om gerechtelijke procedures in te stellen. Net daarom kiezen we ervoor om burgers die het slachtoffer worden van een schending van de taalwet zo maximaal mogelijk te ondersteunen bij het toeleiden naar de bevoegde instanties die aan de klacht kunnen remediëren, en hun daarbij ook de nodige juridische en praktische informatie te verschaffen.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Goed, minister, ik stel vast dat u zegt: we hebben al juristen, dat is voldoende. Het enige wat wij moeten doen is doorverwijzen. En hier is het dus doorverwezen in de zin van: ga maar bij een advocaat langs. Dat is de doorverwijzing. Excuseer, maar dat is te mager. Zo staat het toch in de tekst: 'raad ik u aan contact op te nemen met een juridische raadgever, zoals een advocaat.' Sorry, ik vind dat dus te mager. Ik zeg niet dat we zelf naar de rechter moeten trekken – tenzij er zeel veel gevallen zouden zijn, waar men de klachten kan bundelen – maar men zou daar toch daadwerkelijk bijstand moeten verlenen. In zulke gevallen – waar er een flagrante schending is, ook al is die klein – zou men het best kunnen procederen, en via de rechtbank allicht gelijk halen. Ik vind dat we als Vlaamse Gemeenschap genoeg centen steken in allerlei activiteiten, medewerkers, subsidies, en zo verder. Ik vind dat dat hier ook zou mogen gebeuren. Dat vind ik jammer.

Ik vraag me af of het niet zinvol zou zijn dat u eens contact zou opnemen, en zou samenzitten, met het Vlaams Komitee voor Brussel. Ik weet niet of u dat al ooit gedaan hebt. Ik denk dat zij toch wel een jarenlange expertise hebben, en dat het misschien zinvol zou zijn om te gaan samenzitten, en na te kijken hoe daar toch wel wat meer kan gebeuren dan wat er op dit ogenblik gebeurd is.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, collega's, laat me eerst en vooral stellen dat ik tevreden ben om te horen dat mensen hun weg naar de Taalwetwijzer vinden. De vernieuwing van de website is iets waarvoor ik zelf meermaals heb gepleit, hier in de commissie, en waar ik echt de meerwaarde van inzie. De Taalwetwijzer is een belangrijk sensibiliserend instrument in het kader van de correcte naleving van de taalwetgeving. Het is essentieel dat de Brusselaars – de Vlaamse Brusselaar – daar vlot de weg naartoe vinden.

Desondanks is het ook goed om de taakstelling van dit steunpunt duidelijk te stellen. Het is een Taalwetwijzer en een informatiepunt dat mensen met vragen over taal in de juiste richting kan leiden. Het is echter mijns inziens geen kerntaak van de overheid om zelf juridische ondersteuning aan te bieden. Neen, hier begeven we ons op het terrein van de advocatuur.

Ik wil eraan herinneren dat de taalwetgeving in hoofdzaak federale materie is. De Vlaamse overheid heeft in zekere mate enkel een toezichthoudende rol tegenover de lokale besturen. Men kan natuurlijk altijd klacht indienen bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en in Brussel bij de toezichthoudende overheden.

Minister, wat Brussel betreft, weet u dat we voorstander zijn om de positie van de vicegouverneur te versterken zodat zijn beslissingen meer gewicht dragen. Ik wil u daarnaast als minister van Brussel nogmaals op het hart drukken om echt bij elke gelegenheid het respect voor de taalwetgeving in Brussel centraal te stellen. U weet dat de basisregels inzake tweetaligheid in onze hoofdstad dagelijks met de voeten worden getreden. U weet dat Vlamingen in Brussel als tweederangsburgers worden behandeld. Ik dring er bij u op aan om dit telkens opnieuw ter sprake te brengen. Niemand in de Brusselse Regering wenst zich vandaag nog Vlaming te noemen of te strijden voor het belang van het Vlaams in onze hoofdstad.

Tot slot, minister, de nieuwe website is al enkele maanden gelanceerd. Bij de Taalwetwijzer merkt men al effecten van de promotiecampagne in de statistieken van het aantal websitebezoeken. Op welke manier zetten verschillende partners zoals de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), het Huis voor Gezondheid en de Nederlandstalige gemeenteraden en OCMW-raadsleden zich mee in voor de promotiecampagne van de Taalwetwijzer?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ik zal nog even terugkomen op de concrete aanleiding voor de vraag. Het was een summiere vraag zonder al te veel details die op 7 januari is gesteld. Enkele dagen later, op 11 januari, heeft het steunpunt vrij uitvoerig geantwoord. Collega Laeremans, het was niet alleen een doorverwijzing desgevallend naar een advocaat als men procedures wil instellen, maar ook een uitleg over de toepasselijke wetgeving. Daar is op 31 mei een vraag bij gekomen die op 1 juni is beantwoord, opnieuw met juridische informatie. Men heeft dus wel degelijk informatie verschaft over de juridische aspecten van de zaak zonder dat men veel details had over de aard van de vraag. Ik wil toch wel helder stellen dat de Taalwetwijzer volledig zijn taak heeft opgenomen waarvoor hij is ingesteld.

Respect voor de taalwetgeving is zeker een prioriteit van deze Vlaamse Regering. Ieder heeft natuurlijk zijn verantwoordelijkheid. Mevrouw Tavernier, u had het over de vicegouverneur. Dat is een belangrijke vraag maar dat zit vervat in de federale wetgeving. Ik kan daar een mening over hebben als Vlaams minister, ik vind effectief dat we de sanctioneerbaarheid, de afdwinging, zeker moeten versterken, maar dat is vastgelegd in federale wetgeving waar ik niet over ga.

Het Vlaams Komitee voor Brussel, mijnheer Laeremans, is zeker een gewaardeerd initiatief. Mijn deur staat altijd open wanneer daar nood toe zou zijn.

Mevrouw Tavernier, ik heb de indruk dat de vernieuwde website ertoe heeft bijgedragen dat de mensen vlotter hun weg vinden naar de website. De brochures die werden uitgedeeld door de lokale besturen in Brussel missen evenmin hun effect. Ik heb geen statistieken bij de hand die dat kunnen bevestigen, maar daar kunnen we bij gelegenheid zeker nog eens meer duidelijkheid over geven.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Minister, in uw beleidsverklaring staat: "Niet enkel de Vlaamse Gemeenschap en de VGC moeten zorg dragen voor een goede Nederlandstalige dienstverlening, ook de andere Brusselse overheden moeten ertoe worden aangezet om de wettelijke verplichtingen na te leven." Uit talloze voorbeelden blijkt dat ze dat niet spontaan doen.

Mevrouw Tavernier, ik hoor u graag zeggen dat we dat telkens opnieuw ter sprake moeten brengen en dat we de vicegouverneur meer bevoegdheden moeten geven. Ik ga uiteraard akkoord, maar dat is niet voldoende. We moeten de Taalwetwijzer niet enkel zichtbaarder maken door enkel een beetje advies te verlenen. We moeten onze taalrechten ook afdwingen en daarvoor hebben we een stok achter de deur nodig. Ik zou suggereren om op basis van de klachten die bij het centrum zijn binnengelopen op zijn minst toch een juridische procedure te voeren met betrekking tot waar de meeste klachten vandaan komen. We hebben daar de middelen voor en ik vind dat we onze taak best ruim mogen interpreteren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Klaas Sloomans aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de nieuwe cijfers van Kind en Gezin die de toename van de anderstaligheid in de Vlaamse Rand aantonen – 3657 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Sloomans heeft het woord.

Klaas Sloomans (Vlaams Belang): Minister, het is een jaarlijks terugkerende vraag om uitleg en de vorige maand vrijgemaakte cijfers van Kind en Gezin vormen opnieuw de aanleiding. We weten dat er in twee van de negentien gemeenten in de Vlaamse Rand nog een meerderheid moeders is die thuis Nederlands spreken en die het Nederlands als communicatietaal met hun kind hanteren. Het gaat dan om Meise en Merchtem. In de andere zeventien gemeenten in de Vlaamse Rand is het Frans de grootste taal. De verschillen tussen die gemeenten zijn uiteraard relatief groot, zoals het onderzoek van het Brussels Informatie-, Documentatie- en Onderzoekscentrum (BRIO) uiteindelijk ook heeft uitgewezen.

In Sint-Pieters-Leeuw, Machelen, Zaventem en Vilvoorde zijn de cijfers echt dramatisch. Daar gaat het om tot 80 procent aan anderstalige gezinnen. Ook in uw eigen Beersel en in Dilbeek, Grimbergen en Tervuren zitten we met betrekking tot de geboortecijfers op een nieuwe bodemkoers. Daar groeit een op drie kinderen of nog minder in een Nederlandstalig gezin op. Wat ook pertinent opvalt, is dat uit de cijfers van Kind en Gezin blijkt dat het aantal geboorten in gezinnen waar geen van beide landstalen wordt gesproken, in tien van de negentien gemeenten in de Vlaamse Rand hoger ligt dan het aantal geboorten in Nederlandstalige gezinnen. Het gaat dan om het Roemeens, het Pools en dergelijke. Dat is een pertinente vaststelling.

U zult waarschijnlijk antwoorden dat die evolutie niet nieuw is. Dit is ook al ruim aan bod gekomen in de omgevingsanalyse in uw beleidsnota, maar deze cijfers zijn natuurlijk een duidelijk waarschuwingssignaal. Het is vijf na twaalf.

In uw beleidsnota en in het Vlaams regeerakkoord hebt u een aantal hefbomen en instrumenten aangereikt die een zeer gedeeltelijk antwoord moeten bieden op de demografische evolutie of revolutie. Ten eerste is er de voorrangsregel ten voordele van leerlingen uit de Vlaamse Gemeenschap. Ten tweede is er het voorbehouden van kavels in grote woonontwikkelingen voor mensen met een streekbinding. Wat die woonontwikkeling betreft, weten we ondertussen trouwens dat heel wat

gemeenten in de Vlaamse Rand een bouwstop zullen afkondigen en dergelijke woonontwikkelingen niet meer willen. Dat is nog een bijkomende probleemstelling.

Wat die twee concrete verbintenissen betreft, zijn we ondertussen twee jaar verder en het lijkt me opportuun te vragen wat de stand van zaken is en welke bijkomende maatregelen u in het vooruitzicht stelt om een antwoord te bieden op de demografische evolutie die de cijfers van Kind en Gezin veruitwendigen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik geef enkele vaststellingen. Het is zo dat niet in twee, maar in drie van de negentien gemeenten het Nederlands niet de grootste taal is, zij het dat het in Hoeilaart vrij nipt is, met 41 procent. In tien gemeenten is de groep die niet het Nederlands of Frans als taal heeft, inderdaad groter dan de groep die Nederlands spreekt. Positief is dat in tien gemeenten het aandeel van het Nederlands, dus het aantal moeders die met hun kind Nederlands spreken, in 2020 steeg ten opzichte van 2019. In de meerderheid van de negentien gemeenten van de Vlaamse Rand stijgt het aandeel van het Nederlands dus, soms ook fors, zoals in Hoeilaart en Overijse. Ik wil daar geen hoerastemming over creëren, maar dat zijn wel lichtpunten. Als die lichtpunten er dan zijn, dan betreur ik dat die gewoon onder de mat worden geveegd omdat ze niet passen in het politiek discours, namelijk dat alles toch naar de vaantjes gaat. Als er lichtpunten zijn, dan mogen we die ook wel eens voor het voetlicht brengen, vind ik.

Het is echter duidelijk dat de bevolkingsgroei de Vlaamse Rand natuurlijk voor een aantal enorme uitdagingen stelt, door de grootte, maar misschien nog meer door de aard van de aangroei, met meer anderstaligen en mensen van buitenlandse herkomst. Dat zien we natuurlijk ook vertaald in die cijfers van Kind en Gezin. We kennen die cijfers. Dat is een van de redenen waarom er vandaag deze aparte commissie voor de Vlaamse Rand is, met een minister die apart voor de Vlaamse Rand bevoegd is en met een begroting voor de Vlaamse Rand, die net werd toegelicht en die sinds 2019 dus met maar liefst 80 procent is gestegen. Dat is een duidelijk engagement van de Vlaamse Regering. Naast het financiële luik is het inhoudelijke natuurlijk van belang. Daarbij ligt de absolute focus op de kennis van het Nederlands. Dat is ruimer dan de Vlaamse Rand essentieel, maar is specifiek voor de Vlaamse Rand absoluut dienstig. Die focus is er in heel ons regeerakkoord, in Onderwijs, in Inburgering. Daaraan gekoppeld is er natuurlijk ook de aandacht voor de groene en open ruimte.

Welke concrete initiatieven ondernamen we in het kader van wat u de 'vervreemding' noemt, maar vooral ook van de ontnederlandsing in de Vlaamse Rand? Ten eerste is er de ambitie om fors te investeren in schoolplaatsen in de Rand en daarbuiten. Ik denk dat onze scholen onze belangrijkste integratiehefboom zijn in de Vlaamse Rand. Als we willen dat de Vlaamse Rand ook in de toekomst Vlaams blijft, dan moeten we zo veel mogelijk jongeren in de Rand ervan overtuigen om toe te treden tot het Vlaams onderwijs. Daarom investeren we fors in scholenbouw. In de periode van 2010 tot 2018 kreeg de Vlaamse Rand 9 procent van de totale middelen. In de huidige regeerperiode kreeg de Vlaamse Rand van 2019 tot 2022 bijna 16 procent van de toegekende middelen, en die toegekende middelen zijn ook nog eens fors verhoogd. We zullen in deze regeerperiode 3 miljard euro investeren in schoolinfrastructuur. In de vorige regeerperiode was dat 2,5 miljard euro. 16 procent in vergelijking met 9 procent, dat is dus een goede stap vooruit.

Ook bij volgende toekenning rondes zullen we ongetwijfeld opnieuw verhoudingsgewijs sterker investeren in de Vlaamse Rand dan in vorige regeerperiodes. Net daarom is er die capaciteitsmonitor. Die moet tegen het einde van dit jaar zijn afgewerkt. We zullen zo een projectie maken van de toekomstige noden op het vlak van capaciteit in de Vlaamse Rand, maar natuurlijk ook daarbuiten.

Daarnaast investeren we in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Dat zijn immers natuurlijk communicerende vaten: als er meer wordt geïnvesteerd in capaciteit in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel verlaagt dat natuurlijk ook de druk op onze scholen in de Vlaamse Rand.

Ten tweede is er de focus op taal. Nog nooit is er zo sterk de klemtoon op de kennis van het Nederlands gelegd. Specifiek voor kinderen die thuis geen Nederlands spreken, is er de nieuwe taalscreening die ik als minister van Onderwijs invoer. Vanaf het schooljaar 2021-2022 voeren we resoluut en kordaat taalscreening in die ook van groot nut zal zijn in de Vlaamse Rand. De daaropvolgende taalintegratietrajecten zijn een nieuw instrument. Dat zal een goede zaak zijn voor onze regio. Er is de verhoging van de eindtermen Nederlands. We leggen in het algemeen de lat hoger in ons secundair onderwijs, maar dat is ook en vooral voor het Nederlands. In de zomerscholen en het leesoffensief dat er binnenkort aankomt, leggen we ook nog eens de focus op het Nederlands. Er zijn de projectoproepen 'Taalstimulerende activiteiten tijdens schoolvakanties en buitenschoolse kinderopvang' en 'Lezen op school'. Ik heb twaalf projecten goedgekeurd, enkel en alleen voor de Vlaamse Rand.

Ten derde is er een nieuw ondersteuningsaanbod voor scholen door vzw 'de Rand'. Dat is u op het colloquium voorgesteld. De expertise die de vzw 'de Rand' heeft opgebouwd, moet niet alleen ten dienste gesteld worden van de gemeenschapscentra en in tweede orde van de gemeentebesturen, maar ook van de scholen. Hoe kunnen we daar vanaf 2022 werk maken van een rechtstreekse ondersteuning van de scholen door vzw 'de Rand', onder andere met betrekking tot hun taalbeleid en integratie?

Ten vierde en ten vijfde is er het nieuw inschrijvingsdecreet en Wonen in eigen streek. Over dat nieuwe inschrijvingsdecreet ben ik momenteel de discussie aan het voeren. Ik heb gezien dat dat ook aan bod komt in een volgende vraag. Dat zal ik daarvoor reserveren. Voor Wonen in eigen streek heb ik gezegd dat ik daar dit jaar een initiatief voor wil nemen met alle juridische wolfijzers en schietgeweren. Ook dat wil ik tot een goed einde kunnen brengen. Wil dat dan zeggen dat dit allemaal een positief verhaal is? Nee, zo simpel is het niet, maar met een kordaat, gefocust beleid kunnen we ervoor zorgen dat we enkele nefaste gevolgen van de internationalisering, van de demografische druk toch minstens wat kunnen temperen.

De voorzitter: De heer Slootmans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Minister, dank u wel voor uw uitgebreid antwoord. Ik begrijp daaruit dat u toch heel veel doet om vooral het licht van de zon te ontkennen. U hebt het over lichtpunten, maar ik denk dat het licht soms een beetje te veel in uw ogen schijnt, waarbij u de realiteit niet meer onder ogen kunt zien. Ik gun u dat, maar als we wat cijfers en demografische evoluties betreft, in een parallel universum gaan beginnen te leven, dan is het natuurlijk heel moeilijk om beleid te gaan voeren dat daarop ageert.

Wat betreft de twee concrete doelstellingen of engagementen die u was aangegaan inzake wonen en in het kader van het inschrijvingsdecreet: we begrijpen daaruit dat uw administratie nog altijd naarstig aan het werk is om die op papier te zetten, om die hard te maken in decretaal werk. Wat de kavels en de voorrang betreft, dat is ondertussen al een arrest van het Grondwettelijk Hof van 2013. Ondertussen zijn we acht jaar verder. In die zin is er toch wel tijd genoeg geweest om daaraan tegemoet te komen. In 2017 was er ook de conceptnota Wonen in eigen streek van de N-VA-fractie die goed was, maar die tot nader order nog altijd dode letter gebleven is. Bon, we blijven wel op hoop leven, want het zijn twee maatregelen die uiteraard maar een druppel op een hete plaat zijn, maar ze zijn tenminste een

druppel. Onze vrees is, ik hoop het niet, dat het een eersteklas begrafenis wordt. Daar begint het alleszins meer en meer op te lijken.

Nu, een andere invalshoek wat wonen en sociale verdringing betreft, zou ook de versterking kunnen zijn van Vlabinvest, eventueel via middelen van het Vlaamse Randfonds. We hebben het laatste jaarverslag van Vlabinvest gelezen. We zien daar opnieuw dat de budgettaire marge van Vlabinvest veel te beperkt is om maar enigszins impact te kunnen hebben op het vlak van sociale verdringing. Zij zitten sinds 1992 aan 1,2 woningen per jaar per gemeente. Dat is verwaarloosbaar. Dat is gewoon impact nul. Zoals u weet, is Vlabinvest voor een heel groot stuk afhankelijk van Vlaamse subsidies en dotaties. De vraag aan u is om middelen van het Vlaamse Randfonds of eventueel bij uw collega Diependaele los te weken in het kader van Vlabinvest om op het vlak van wonen, als daar volgend jaar een prioritair jaar aan wordt besteed, veel meer middelen te besteden om het probleem van de sociale verdringing, dat een van de belangrijkste factoren is voor de ontnederlanding van de Vlaamse Rand, aan te pakken.

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Collega Sloomans, ik denk dat u ondertussen specialist bent in het telkens herhalen van dezelfde problemen. Ik denk niet dat iemand in deze zaal die problemen ontkent. U suggereert dat wij die realiteit ontkennen. Dat is absoluut niet waar. Ik denk dat iedereen, zowel op Vlaams niveau als bij de lokale besturen, naar oplossingen zoekt. Iedereen weet dat die uitdagingen groot zijn, zowel op het vlak van taal als ruimtebeslag.

Minister, het beleid van deze regering, net zoals de vorige, is om te zorgen dat alle kinderen en hun ouders zo snel mogelijk de Nederlandse taal leren. De initiatieven die u neemt, zijn daar een mooi voorbeeld van. U haalde ze al aan: recent het taalbad, de taalscreening en dergelijke meer. Dat zijn allemaal instrumenten om ervoor te zorgen dat de taalachterstand geen leerachterstand wordt en dat de grondige kennis van het Nederlands centraal staat om te kunnen participeren in onze samenleving in Vlaanderen. Ook het feit dat het inburgeringsbeleid verscherpt wordt, is een goede zaak om hiermee om te gaan. Het feit dat Vlaanderen op dat vlak kosten noch moeite spaart om alle nieuwkomers te begeleiden, is nodig en nuttig.

Uit de cijfers blijkt ook dat we hier en daar wat kansen moeten zien. Terwijl het Frans en de Franstalige inwoners vroeger het overwicht hadden, is er nu een veranderende populatie en komen er meer anderstaligen bij ten opzichte van Frans-taligen en Nederlandstaligen. Daarbij zien we dat bij veel mensen met een andere taalachtergrond er net wel de wil is om het Nederlands te leren, niet alleen door het gebrek aan kennis van de andere landstalen maar ook omdat ze het steeds meer als een noodzakelijkheid zien. Dat is een goede zaak, net zoals het feit dat de lokale besturen mee op die kar springen en daarop inzetten om de taal aan te leren aan anderstaligen.

Het is duidelijk dat we op het vlak van taalwetgeving geen toegevingen moeten doen. Er is maar één bestuurstaal in Vlaanderen en dat is het Nederlands.

Ik had nog een vraag. Misschien heb ik het niet goed gehoord in uw antwoord. Wonen in eigen streek is inderdaad een belangrijk dossier. U zei dat u daar werk van maakt. Kunt u al wat meer duidelijkheid geven over de timing van dat dossier?

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (Vooruit): De vraag van collega Sloomans sluit eigenlijk ook aan bij mijn volgende vraag. Die gaat over BRIO. Of het nu de cijfers van Kind en Gezin zijn of de cijfers van BRIO, ze wijzen allemaal in dezelfde richting. Volgens BRIO

heeft 40 procent van de bevolking uit de strikt gedefinieerde Rand een niet-Belgische herkomst. Ter vergelijking: in Vlaanderen is dat 23 procent. Dat is dus een hoog percentage.

Minister, ik heb zeker appreciatie voor de inspanningen die al gebeuren vanuit uw bevoegdheid voor het beleidsdomein van de Vlaamse Rand. Dit is ook een zeer interessant debat, maar het feit is – en dat is nu heel vervelend – dat ik dadelijk naar Brussel moet vertrekken. Mijn vraag is eigenlijk of ik mijn vraag om uitleg die hierna geagendeerd staat, naar volgende week kan uitstellen. Dan kunnen we dit debat nog eens voeren. Want nu moet ik meteen op de trein, en ik weet dat ik daar geen verbinding heb. Dat is dus eigenlijk mijn vraag aan de collega's, en aan u, minister: om mijn vraag om uitleg uit te stellen naar volgende week, en dat we dan het debat verder nog wat intensiever kunnen voeren.

De voorzitter: Dank u, mevrouw Segers. Het is natuurlijk niet zeker dat we volgende week een vergadering hebben, maar ik begrijp dat u uw vraag wil uitstellen.

Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ja, mevrouw Segers heeft natuurlijk gelijk dat de vraag eigenlijk over exact dezelfde problematiek gaat. Als je enige rechtlijnigheid aan de dag legt, dan heeft dat als consequentie dat ook het antwoord volledig in dezelfde zin zal zijn als het antwoord dat ik daarnet gaf aan de heer Slootmans.

Ik begrijp natuurlijk uw discours, mijnheer Slootmans, maar ik wil gewoon, wanneer er lichtpunten zijn, dat we die dan toch eens gaan aanhalen. Ik snap dat dat niet in uw politiek narratief past, maar als die lichtpunten er zijn, dan wil ik die toch bekijken. Die cijfers zijn – bijvoorbeeld voor Hoeilaart en Overijse – toch wel significant. Ik wil dat kunnen bekijken, of we daar bepaalde oorzaken van kunnen aanduiden. Die zijn statistisch echt significant. Ik spreek over – uit het hoofd – een toename met 7 à 8 procent. Dat is relevant. Kunnen we daarvan de oorzaken aanduiden?

Ten tweede, wat de maatregelen betreft: u luidt al de doods klokken en een eersteklas begrafenis voor maatregelen waarmee ik bezig ben. U weet ongetwijfeld veel meer dan ikzelf. Maar ik zeg wel – ook met betrekking tot Wonen in eigen streek – dat ik dit jaar met een initiatief wil komen. Het is niet allemaal sodom en gomorra, zwartgalligheid alom. Schroom u vooral niet om constructieve, nieuwe, creatieve voorstellen te doen die ook juridisch steek kunnen houden, die we echt kunnen uitrollen, die misschien een beetje verder gaan dan 'geld geven aan Vlabinvest'. Ik ken uw appreciatie en liefde voor het provinciaal niveau – mogelijk wat in conflict met een partijlijn, maar dat is u gegund –, maar ik denk dat we wel wat creatiever aan de slag zouden kunnen gaan. Vandaar ook mijn voorstel dat als er creatieve voorstellen zijn, die werkelijk op het terrein het verschil kunnen maken, dan wil ik die altijd bekijken, natuurlijk binnen de beperking dat ze ook juridisch steek kunnen houden.

De voorzitter: De heer Slootmans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Wat mevrouw De Coninck betreft: zij zegt dat 'het altijd hetzelfde riedeltje is dat we hier moeten aanhoren van Slootmans'. Ik ben ooit nog naar een N-VA-meeting geweest, mevrouw De Coninck, en daar stond op het podium een grote boomstam, en Mark Demesmaeker klopte daar altijd met een nagel op, en hij zei dat zij als N-VA de garantie waren om telkens op diezelfde nagel van het communautaire te kloppen. Wel, in navolging van het advies van de heer Demesmaeker doe ik dat hier ook. Ik denk dus niet dat u mij dat kunt verwijten.

Wat uw antwoord betreft, minister: u zegt dat het juridisch moet standhouden, dat het juridisch moet steekhouden. Ja, dat klopt. Maar bijvoorbeeld, wat betreft de

voorrangsregeling in het onderwijs: ik heb partijblaadjes van de N-VA teruggevonden van 2012 waarin dat al wordt aangehaald. En men is negen jaar verder. In die tijd beheersten jullie de kabinetten, en hebben jullie het nodige personeel gehad om daar inderdaad werk van te maken. In die zin begrijp ik absoluut niet waarom zoiets deze keer wel zou lukken. Het is mijn vrees dat het een eerste klas begrafenis wordt, wanneer het de afgelopen acht à negen jaar niet gelukt is.

Maar bon, wij leven op hoop. Ik begrijp dat zelfs u als minister, zelfs als viceminister-president, de grote demografische evoluties niet kunt keren. Maar wat wij u verwijten, is dat u de zeer beperkte beleidsruimte die u hebt niet maximaal gebruikt. De weinige marge die u hebt, wordt niet gebruikt. Bij ongewijzigd beleid vrees ik dat we op zeer korte termijn ook in Hoeilaart en Overijse – want ook daar gaat het over een minderheid Nederlandstaligen – naar een volledig geminoriseerde Vlaamse gemeenschap gaan in de Rand. Ik mag hopen dat u niet wilt dat dat uw politieke erfenis is. We zullen het zien.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Klaas Slootmans aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over het pleidooi van de burgemeester van Dilbeek voor een apart statuut voor de Vlaamse Rand – 3854 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Slootmans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Minister, u had het over verlichtende ideeën. In de RandKrant van juni pleit uw partijgenoot en burgemeester van Dilbeek, Willy Segers, voor een apart statuut voor de Vlaamse Rand als hefboom om uitzonderingsmaatregelen te kunnen toepassen. De voorrangsregeling voor leerlingen van de Vlaamse Gemeenschap in het Nederlandstalig onderwijs wordt hierbij als voorbeeld aangehaald.

Ik citeer burgemeester Segers, het is betrekkelijk interessant: "De huidige wetgeving staat helaas vaak geen uitzonderingsmaatregelen toe. Hier gelden dezelfde regels als pakweg in Veurne of Bilzen." Het onderwijs is daarvan een voorbeeld. "In het Brussels Nederlandstalig onderwijs gelden er omwille van het tweetalige statuut van Brussel voorrangsregels voor Nederlandstaligen. In Vlaanderen niet. Mocht de Vlaamse Rand een speciaal statuut krijgen, zouden we aan anderstalige ouders een engagement kunnen vragen. Op die manier zouden zij meer aangespoord kunnen worden om Nederlands te leren. Ik roep dus op om de Vlaamse Rand een speciaal statuut te geven, zodat we vanuit het beleid veel doelgerichter kunnen ingrijpen."

Voorzitter, minister, collega's, de idee van een apart statuut is bij mijn weten nieuw. Ik vind het absoluut verfrissend, maar ze heeft een aantal voor de hand liggende nadelen. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat we aan de negentien een tweetalig statuut gaan geven waarmee de natte droom van het Front démocratique des francophones (FDF) wordt verwezenlijkt.

We weten dat Vlaanderen hier totaal geen zeggenschap in heeft. De grondwetgever zal hierover moeten oordelen. Maar natuurlijk, als de burgemeester van de grootste gemeente van de Vlaamse Rand – en van Vlaams-Brabant als ik me niet vergis en partijgenoot van u, een dergelijk ballonnetje oplaait, doet dat wel vragen rijzen.

Minister, deelt u de visie, het pleidooi en de oproep van de heer Segers? Zo ja, welke initiatieven neemt u, eventueel in samenspraak met uw federale collega's via het Overlegcomité, om daar werk van te maken?

Hoe zou zo'n apart statuut er dan precies uitzien?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Mijnheer Sloomans, de grootste gemeente van Vlaams-Brabant is Leuven. *(Opmerkingen van Klaas Sloomans)*

Elke stad is ook een gemeente.

In de feiten kent de Vlaamse overheid de Vlaamse Rand een uitzonderingsstatuut toe. Ik moet hier niet herhalen wat ik al heb gezegd. We voeren een apart beleid voor de Vlaamse Rand, met een eigen minister en een eigen budget, dat ongelooflijk is gestegen. We behandelen de Vlaamse Rand op grond van een uitzonderingsstatuut, maar de federale overheid doet dat niet en erkent de Vlaamse Rand in de Grondwet of in de Bijzondere wet tot hervorming der instellingen niet als een aparte territoriale juridische entiteit.

In het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest kan de aparte behandeling van het Nederlandstalig onderwijs wel. De argumentatie is dat er een keuzemogelijkheid is. Er worden twee onderwijsvormen aangeboden, iets wat we in de Vlaamse Rand niet willen. Die frustratie leeft. Ook tijdens mijn contacten met de directies van de secundaire scholen hoor ik dat het secundair onderwijs met een gelijkaardige problematiek zit als de Nederlandstalige scholen in Brussel, die zich soms maar op een steenworp afstand bevinden. Door het juridisch onderscheid dat wordt gemaakt, is voor de Nederlandstalige scholen in Brussel iets meer mogelijk. We moeten dat debat hier niet voeren. Dat is een debat voor het federaal parlement en ik denk dat we op dat vlak gelijklopende visies hebben.

Mijnheer Sloomans, ik probeer creatief aan de slag te gaan, maar dan zit ik opnieuw in een juridisch grijze zone. Dat is geen vaste wetenschap. Het is ook geen vaste wetenschap zicht te krijgen op de rechtspraak over nieuwe creatieve sporen. Dat belet me niet hiermee bezig te zijn. In het inschrijvingsdecreet wil ik voor het basisonderwijs en het secundair onderwijs alsnog een voorrangsbeleid voeren. De creatieve juridische denksporen waaraan ik werk, vormen nog het voorwerp van een politieke discussie. Ik hoop dat u daar snel meer over zult horen. Ik zou graag nog dit jaar daarmee naar het Vlaams Parlement komen.

De voorzitter: De heer Sloomans heeft het woord.

Klaas Sloomans (Vlaams Belang): Minister, het is een beetje een ambigu antwoord geworden. Ik begrijp dat u het voorstel genegen bent, maar dat de Federale Regering en het federaal parlement natuurlijk de knoop moeten doorhakken. Wat ik u niet heb horen vermelden, is dat er de facto al een apart Vlaams statuut voor de Vlaamse Rand is, maar dat dit federaal statuut er niet is. We moeten opletten dat we de doos van Pandora niet openen. 'Be careful what you wish for' zeggen ze in het Engels.

Ik ben het ermee eens dat er structureel-institutioneel iets moet veranderen om het probleem in het onderwijs op te lossen. Ik vrees dat dit in de Belgische context volstrekt onhaalbaar is, wat me ook sterkt om de stekker er zo snel mogelijk uit te trekken. Ik concludeer dat u het pleidooi voor een apart federaal statuut niet deelt, wat dan de vraag opwerpt wat het standpunt van de N-VA hierover is. Ook in dit dossier zien we immers dat er verschillende talen worden gesproken door dezelfde partij. Verbeter mij echter, of verduidelijk het, indien ik het niet goed heb begrepen.

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Collega Sloomans, ik stel vast dat u veel inspiratie haalt bij N-VA-politici. Daarnet was het de heer Demesmaeker, nu de heer Segers. Het is altijd fijn dat wij ook voor andere politici inspirerend zijn.

Wat de inhoud van de vraag betreft, ik denk dat het goed is dat diverse lokale bestuurders in de Rand nadenken over hoe we de uitdagingen in onze Vlaamse Rand kunnen en willen aanpakken. We zien dat er echt wel uitdagingen zijn, uiteraard. We hadden het er daarnet over, naar aanleiding van uw vorige vraag. Ik denk dat het belangrijk is dat we oplossingen trachten te vinden voor allerlei problemen. Ik ben er zelf ook niet onmiddellijk van overtuigd dat een apart statuut per definitie een oplossing kan vormen, maar wel veeleer een specifiek beleid voor de Rand, en dat voeren we eigenlijk al jaren.

Al jaren is er een minister bevoegd voor de Vlaamse Rand. In deze legislatuur is dat nog maar eens geïntensifieerd en zijn daar ook middelen voor vrijgemaakt, met het Vlaamse Randfonds enzovoort. Ik sluit me ook aan wat de link met de federale overheid betreft. Het zou inderdaad goed zijn, mocht er ook op dat niveau meer aandacht zijn voor de noden van onze Vlaamse Rand. Voor ons is het belangrijk dat we die Vlaamse Rand Vlaams en groen houden. Dat is het N-VA-standpunt, denk ik toch wel. Ik denk dat dat zich ook vertaalt in het beleid van deze minister. Minister, ik reken erop, en ik heb er eigenlijk ook alle vertrouwen in, dat u de grootste pleitbezorger bent van het Vlaams en groen houden van die Rand, dat u dat ook uitdraagt in uw beleid en dat u dat ook telkens in de toekomst zult meenemen.

Mocht er echter een apart statuut aan de Vlaamse Rand worden gegeven, dan denk ik dat we alvast een goede president zouden hebben voor de Vlaamse Rand, namelijk de huidige minister.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Mijnheer Sloomans, om u te behagen en vooral ook om tegemoet te komen aan uw bekommernis omtrent de interne cohesie binnen mijn partij, zal ik me volledig aansluiten bij het antwoord van mevrouw De Coninck, misschien wat afwijkend ten aanzien van haar laatste conclusie, maar verder op één lijn.

Ik deel natuurlijk uw analyse met betrekking tot de Belgische context.

De voorzitter: De heer Sloomans heeft het woord.

Klaas Sloomans (Vlaams Belang): Ik concludeer dat de heer Segers, de burgemeester van de grootste gemeente van Vlaams-Brabant, voor is, en dat mevrouw De Coninck en de heer Weyts tegen zijn. Ik begrijp ook dat daar niet onmiddellijk een strategie achter zat. Ik dacht dat het misschien een ballonnetje was, een voorzet die de heer Segers moest geven en die dan nadien op nationaal vlak door de N-VA moest worden binnengekopt, maar dat blijkt dus niet zo te zijn. Ik denk ook dat het een beetje een mission impossible is in een Belgische context. Dat u aangeeft dat u het pleidooi deelt om die stekker er in 2024 of zo rap mogelijk uit te trekken, doet mij alvast hopen dat we daar in 2024 samen werk van kunnen maken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Klaas Sloomans aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de organisatie van het Gordelfestival 2021 – 3855 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Sloomans heeft het woord.

Klaas Sloomans (Vlaams Belang): Minister, deze vraag is iets luchtiger. Op de website van Sint-Pieters-Leeuw lezen we dat de Gordel dit jaar wel degelijk plaatsvindt, in de week van 28 augustus tot 5 september. We lezen daarbij dat het concept van vorig jaar, waarbij deelnemers dus een hele week kunnen gaan wandelen of fietsen in de Rand, behouden zou blijven. Zondag 5 september zou daarvan dan het hoogtepunt moeten zijn, met optredens en andere activiteiten. Dat moest vorig jaar normaal plaatsvinden in het Colomapark, maar dat zou nu dus in de editie van 2021 gebeuren.

Op de website van het Gordelfestival of ook in de krant of de pers is daar totaal nog niets van verschenen. De zomer komt eraan en vrienden maken onderling afspraken. Het lijkt dus wel nuttig dat de communicatie stilaan op gang komt als de informatie op de gemeentelijke website van Sint-Pieters-Leeuw klopt. Zeker gezien de organisatiekracht van een dergelijk evenement is het wellicht opportuun om plannen A, B en C te hebben klaarliggen om de verschillende pistes voor te bereiden naargelang de verschillende coronamaatregelen. Ik neem aan dat die allemaal wel in voorbereiding zijn. Het lijkt wel interessant dat deze commissie daar ook eens inzage in krijgt. Minister, welke proactieve pistes staan er reeds op stapel voor de Gordel? Kan er al meer informatie gegeven worden over de editie 2021? Wanneer en hoe zal die communicatie dan precies plaatsvinden?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik kan daar vrij kort over zijn. We hebben drie scenario's uitgetekend. Namelijk een eerste is het gekende coronascenario van vorig jaar. Dat kwam neer op een Gordelweek zonder optredens en het spreiden van de deelnemers over een volledige week. Daar lag de focus zuiver op het sportieve, op beweging in de Vlaamse Rand. Desondanks moet ik erkennen dat het een groot succes was met duizenden deelnemers. Het tweede scenario is een normale Gordeleditie zonder al te veel beperkingen. Ten derde is er een scenario waarbij optredens en andere animatie mogelijk zijn, maar uitermate beperkt.

Dit laatste scenario wordt iets haalbaarder door de versoepelingen die zich aandienen, maar natuurlijk zitten we met de 'contraintes' van de beslissingen in het kader van het Overlegcomité. Daarom zou ik ook wel graag na het eerstkomende Overlegcomité wat knopen doorhakken omtrent het scenario dat we kiezen. Veiligheid staat natuurlijk voorop, dus we zullen sowieso het publiek spreiden over het hele parcours met startplaatsen in vijf gemeenschapscentra van vzw de Rand in het provinciedomein Huizingen en in Sint-Pieters-Leeuw. Maar de andere modaliteiten dienen we toch nog af te kloppen, ook in samenspraak natuurlijk met zowel Sint-Pieters-Leeuw als met de provincie Vlaams-Brabant, gelet op hun organisatorische betrokkenheid. Daarom wachten we nog even met die communicatie. We mikken om medio juli 'full force' een lanceringscampagne te doen en in de tweede helft van augustus een tweede promotieronde. Ik denk dat mensen momenteel wel gewoon geworden zijn om op iets kortere termijn dan vroeger beslissingen te nemen.

Voor de afweging tussen enerzijds veiligheid en anderzijds toch maximaal de ruimte die geboden wordt te kunnen invullen, zijn de beslissingen van het Overlegcomité essentieel. Sowieso zal ik eerstdaags na de beslissing van het Overlegcomité even kijken wat daar de mogelijke vertaalslag van is in het kader van een ministerieel besluit, want ook dat is van belang. Soms zitten er spelingen tussen beslissingen die genomen worden op het Overlegcomité en de juridische vertaling daarvan in een ministerieel besluit. Dan wil ik snel knopen kunnen doorhakken, zodat we daar duidelijkheid over hebben. Sowieso versagen wij niet en gaan we altijd opnieuw een Gordel organiseren. De vraag is enkel welke festiviteiten daarmee gepaard kunnen gaan.

De voorzitter: De heer Sloomans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Dank u, minister. Ik begrijp inderdaad dat de vertaalslag van de ministeriële besluiten natuurlijk cruciaal zal zijn voor de vorm die de Gordel aanneemt. De cijfers doen ons wel hopen dat het dit jaar toch iets enthousiaster georganiseerd zal kunnen worden dan vorig jaar. Ik begrijp dat er dus half juli een communicatie rond zal plaatsvinden. Bon, dat lijkt me inderdaad nog wel haalbaar te zijn voor mensen om dat in te plannen. Het is volgens mij de eerste keer dat het zo laat is dat we die communicatie aanvatten. Ik denk dat vorig jaar de aankondiging er in juni was. Het lijkt me wel opportuun om daar zo rap mogelijk werk van te maken.

Nu, het item van de Gordel biedt mij de gelegenheid om dat andere aspect, naast het sportieve, ook nog eens te benadrukken. Dat gaat dan over het benadrukken van het Vlaamse karakter in de Rand. Ik verwijs onder andere naar de cijfers van daarnet van Kind en Gezin. Ik zou graag van de minister vernemen in welke mate het versterken van het Vlaamse karakter dit jaar in de Gordel naar voren zal komen en hoe dat zal worden gecommuniceerd, want alles staat of valt natuurlijk met de communicatie. Hoe zal de communicatie specifiek over dat luik zich veruitwendingen?

De voorzitter: Mevrouw De Coninck heeft het woord.

Inez De Coninck (N-VA): Minister, het is een vraag over een luchtiger onderwerp maar toch niet minder belangrijk. Ik denk dat we het belang van het Gordelfestival moeilijk kunnen onderschatten voor onze regio. Het is elk jaar een beetje een hoogmis van de Vlaamse Rand, waar zowel natuur als cultuur, sport en uiteraard het Nederlands centraal in staan.

We zitten met de coronapandemie, maar vorig jaar hebben we toch bewezen dat er een coronaveilige editie van het Gordelfestival is kunnen doorgaan, met een groot succes. Meer dan ooit hebben bewoners maar ook bezoekers beseft dat er echt veel te zien en te doen valt in onze regio. Die alternatieve versie was een succes. Dat mag ook wel eens gezegd worden. Dat verdient een pluim. Minister, onze fractie rekent ook op u om ook dit jaar alles in het werk te stellen, uiteraard rekening houdend met de epidemiologische situatie, om dat Gordelfestival zo goed mogelijk te organiseren en onze regio in de kijker te zetten.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Vlaams en groen, ik denk dat de opmerking terecht is dat die twee elementen in vroegere edities wat ondergesneeuwd dreigden te geraken. Het eerste wat ik gedaan heb, is dat terug naar boven halen en dat zal ook zo blijven. Daarbij willen we op een speelse en familiale manier onze thematiek naar voren schuiven en voor het voetlicht plaatsen. Dat zal deze keer niet anders zijn.

Ik erken dat de manier waarop we het vorig jaar hebben georganiseerd, een groot succes was. Het was trouwens ook een heel mooi parcours. De 100 kilometer was een verschrikkelijk zwaar maar wel heel aangenaam parcours. Als we met pelotons gaan rijden, zoals we voorheen deden, dan wordt er vooral gekozen voor iets bredere wegen en een iets vlakker parcours. Het was deze keer wel anders. Het was een verschrikkelijk zwaar parcours, zo heb ik aan den lijve ondervonden, maar wel heel mooi. 'Elk nadeel heb zijn voordeel.' Ik hoop dat ik eerstdaags knopen kan doorhakken. Dan geef ik er communicatief met een campagne nog eens een ferme lap op.

De voorzitter: De heer Slootmans heeft het woord.

Klaas Slootmans (Vlaams Belang): Ik denk dat het inderdaad belangrijk is dat er sowieso een Gordel komt. Zodra men met die traditie breekt, bestaat het risico dat mensen definitief afhaken. Het is dus zeker positief.

Wat betreft het benadrukken en versterken van het Vlaamse karakter, blijf ik wel wat op mijn honger zitten. We weten dat u vaak de slogan 'groen en Vlaams' herhaalt. Maar het is ook belangrijk dat daar in de affichage en in de communicatie van het Gordelfestival zelf op sociale media meer de nadruk op wordt gelegd. Nu gebeurt er gewoon zo goed als niets. De hoogdagen van de Gordel destijds waren juist de dagen waar het communautair vuurwerk ervan af spatte, met de punaises en de daarmee gepaard gaande platte banden. De problematiek van de ontnederlandsing in de Rand is dermate groot dat het echt wel gerechtvaardigd is om daar de klemtoon op te leggen. We moeten daar veel meer een troef van maken, in plaats van een vervelende schandvlek. Het Vlaams-nationalisme beleeft deze dagen hoogdagen. Ik denk dat het duidelijk is dat er een heel groot draagvlak is. Gebruik dat dan eerder als troef dan wel als schandvlek.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de financiële gevolgen voor een dierenasiel bij het opvangen van honden op verzoek van de fokker – 3668 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, ik zou graag een vraag willen stellen over de case in Booischot, die ook wel de nationale media heeft gehaald. Een erkende hondenkweker had eind mei op eigen initiatief het dierenasiel van Mechelen gecontacteerd met de vraag om zijn dieren te komen ophalen. Door persoonlijke omstandigheden, waar een dodelijk bijtincident op 15 oktober 2020 met een hond bij de vader van de fokker aan de basis lag, was de man wegens depressie niet meer in staat om voor de andere dieren te zorgen en liet hij de teven en reuen onder elkaar lopen met als gevolg dat er heel wat pups werden geboren. De man kweekte cane corso's, een vrij groot en toch wel heel zwaar hondenras. In totaal moest het Mechels asiel in een eerste fase 68 honden opvangen. Intussen bleek uit krantenberichten van afgelopen zaterdag dat er nog maar eens 41 dieren van hetzelfde adres naar het asiel gekomen zijn. Inmiddels heeft een van de zwangere teven pups gekregen, en wordt vermoed dat een aantal andere teven ook drachtig zijn.

Het Mechels asiel moet dus alle zeilen bol zetten, en staat voor de toch wel heel moeilijke taak om voor deze honden adoptanten te vinden. Dat is geen evidentie, gelet op het feit dat cane corso's niet het gemakkelijkste ras zijn om te plaatsen. Gelukkig kon het Mechels asiel alvast rekenen op solidariteit van een vijftiental andere opvanginitiatieven.

Naast het feit dat deze casus een schrijnend voorbeeld is van persoonlijk leed met eveneens gevolgen voor dierenverwaarlozing, legt het ook een onvolkomenheid in het asielbeleid bloot. Het dierenasiel in Mechelen zag immers met de opname van deze honden zijn normale capaciteit meer dan verdubbelen en wordt dan ook voor een heleboel praktische problemen geplaagd om de dieren op te vangen. Daarenboven stond het asiel voor aanzienlijke meeruitgaven vermits een aantal van de dieren letsels hebben die medicatie of zelfs ingrepen vereisen.

Het probleem hierbij is dat het asiel niet in aanmerking komt voor een extra vergoeding vanuit de overheid omdat de dieren niet in beslag werden genomen maar in het asiel terechtkwamen nadat de fokker het zelf niet meer zag zitten, en hen zelf heeft gecontacteerd. Gelukkig werd er inmiddels een crowdfunding opgestart, om de kosten die de opvang van de dieren met zich meebrengt te helpen drukken.

Toch blijft het paradoxaal dat asielen financieel worden benadeeld wanneer een kweker ondanks alles nog enige verantwoordelijkheid toont om verdere verwaarlozing te voorkomen door zijn dieren vrijwillig af te staan, maar wel geld ontvangen wanneer de dieren wellicht nog langer en harder verwaarloosd worden tot ze officieel in beslag worden genomen.

Een ander punt van zorg is het feit dat er geen inspecties meer plaatsvonden bij de fokker nadat het drama met zijn vader op 15 oktober vorig jaar was gebeurd. Een week nadat de 68 honden op vraag van de fokker werden opgehaald, heeft het asiel blijkbaar wel – samen met de politie – nog een bezoek gebracht aan de kweker, waar men nog een gewonde hond heeft aangetroffen en meegenomen.

Het dodelijk bijtincident in oktober was een zaak van politie en parket. Er is vanuit politie of parket geen vraag gekomen bij de dienst Dierenwelzijn over de kwekerij waar het dier vandaan kwam. Hierbij stelt zich de vraag naar informatiedoorstroming tussen de politie- en justitiële diensten enerzijds en de dienst Dierenwelzijn anderzijds.

De casus in Booischot werd woensdag 2 juni reeds vernoemd naar aanleiding van een vraag om uitleg van collega Almaci. De minister gaf toen aan nog niet op de hoogte te zijn van de stand van zaken en engageerde zich om informatie in te winnen.

Minister, hebt u zich inmiddels geïnformeerd over de actuele stand van zaken met betrekking tot de opvang, huisvesting en adoptie van de cane corso's van de kweker uit Booischot die in het asiel van Mechelen worden opgevangen? Zo ja, welke gegevens kunt u hierover melden, met inachtnaam van de regels die gelden rond het onderzoek?

Waarom vallen verwaarloosde dieren die door een kweker worden afgestaan aan een asiel niet onder de vergoedingsregeling voor in beslag genomen dieren? Zult u deze regeling evalueren in het belang van het welzijn van de dieren?

Werd de dienst Dierenwelzijn op de hoogte gebracht van het bijtincident van 15 oktober 2020? Zo ja, hoe komt het dat er geen enkele inspectie vanuit Dierenwelzijn plaatsvond bij de kweker in Booischot? Zo neen, waarom stroomt dit soort informatie niet door naar de dienst Dierenwelzijn?

Bent u van plan om contact op te nemen met uw federale collega van Binnenlandse Zaken om na te gaan hoe er in de toekomst een betere informatiedoorstroom vanuit politie naar de Inspectie Dierenwelzijn kan plaatsvinden wanneer zich zulke ernstige incidenten voordoen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Er is inderdaad persaandacht geweest voor het dodelijke bijtincident. In zo'n geval is het evident dat nagegaan wordt wat de oorzaak van het incident is geweest: is de hond eerder agressief geweest? Vertoont hij probleemgedrag? Werd het gedrag misschien bewust of onbewust uitgelokt? Of kan er een medische oorzaak zijn? Een dierenarts kan op basis van een onderzoek van het dier een antwoord op deze vragen vinden, en zo een gefundeerd advies geven.

Dit alles heeft echter niets te maken met dierenwelzijn – een bijtincident is géén indicatie voor dierenverwaarlozing. De hond die het incident veroorzaakte, bleek ook niet verwaarloosd. Het is dan ook niet meer dan logisch dat de Inspectiedienst Dierenwelzijn niet werd betrokken bij de afhandeling van het bijtincident. Ik zie dan ook geen probleem in verband met informatiedoorstroming tussen politie, parket en de inspectiedienst. Integendeel, de inspectiedienst bevestigt mij dat onze inspanningen van de afgelopen jaren voor de samenwerking met politie en justitie

echt vruchten afwerpen. De samenwerking is goed. In dezen hebben ze onderzocht of er sprake was van een dierenwelzijnskwestie, de conclusie was vrij snel 'neen'.

Het is ook belangrijk om de volledige context te bekijken: de inspectiedienst heeft sinds de regionalisering in 2014 welgeteld twee klachten gekregen over deze kweker. Er werden twee controles uitgevoerd. Daarbij werden vrijwel enkel administratieve tekortkomingen vastgesteld, dus zeker geen overtredingen die aangaven dat er mogelijk ernstige dierenwelzijnsproblemen verwacht zouden zijn. Uit alles blijkt dat de dieren tot voor kort wel degelijk goed genoeg verzorgd werden, maar dat het bijtincident, en dan vooral het overlijden van de vader, de kweker een heel zware klap heeft gegeven, zo zwaar dat hij finaal in deze laatste periode ook de verzorging van zijn honden heeft losgelaten. Dit praat de verwaarlozing absoluut niet goed, en het is evident dat hier een einde aan gemaakt wordt, maar er is een context en een menselijke kant aan het verhaal, dat mogen we niet vergeten. Dat de problemen eigenlijk eerder recent zijn ontstaan, betekent ook dat, zelfs als de inspectiedienst na het bijtincident zou zijn ingelicht en dan een controle bij de kweker zou hebben uitgevoerd, de kans groot is dat er dan geen ernstige overtredingen vastgesteld zouden zijn.

De kweker heeft zelf aangegeven dat de zaken hem boven het hoofd waren gegroeid en dat hij afstand van de honden wilde doen. Hij heeft dat niet meegedeeld aan de Inspectie Dierenwelzijn, maar heeft ervoor gekozen meteen naar het asiel te stappen. Het asiel heeft de Inspectie Dierenwelzijn ook niet verwittigd, maar heeft hierover gecommuniceerd en zo zijn wij het te weten gekomen.

De kweker heeft afstand gedaan van 68 honden. Het voordeel was dat hier onmiddellijk ruchtbaarheid aan werd gegeven en dat snel kandidaat-adoptanten konden worden bereikt. Het asiel van Mechelen heeft contact opgenomen met en hulp gezocht bij verschillende asielen in Vlaanderen en Wallonië. Korte tijd na de afstand zijn dan ook al 38 van de 68 honden naar een ander asiel of een gastgezin verhuisd.

Sinds de afstand van de 68 honden hebben, zoals ik had beloofd, nog twee controles plaatsgevonden. Er zijn nog honden in beslag genomen, maar gezien het mogelijk gerechtelijk staartje kan ik niet in detail treden. Voor de inbeslagname is nagegaan of er opvangmogelijkheden in verschillende asielen waren. We hebben het heft genomen en naar opvangmogelijkheden over de gewestgrenzen en zelfs over de landsgrenzen gekeken. Aanvankelijk was er bereidheid in Nederland, maar ik veronderstel dat het een en het ander met de rabiësregels te maken heeft. Aangezien Nederland geen afwijking van die regels kon toestaan, hebben we dat denkspoor moeten verlaten. Finaal is wel voldoende opvangcapaciteit gevonden, waardoor alle in beslag genomen dieren onderdak hebben gevonden. Het is essentieel dat alles voor de dieren ondertussen goed is afgelopen.

Normaal gezien vraagt een asiel een afstandsvergoeding aan de eigenaar. Dat heeft het asiel voor deze 68 honden niet gedaan, ongetwijfeld vanuit de bekommernis dat de eigenaar zou weigeren. In deze casus heeft het asiel specifiek die keuze gemaakt. Ik wil de vrijwillige afstandsvergoeding niet verbieden. We moeten de eigenaars een beetje responsabiliseren, want als iedereen dieren kosteloos aan een asiel kan kwijtraken, zal iedereen gemakkelijker tot impulsaankopen overgaan. Dat wil ik echt niet.

Dit betekent niet dat de Vlaamse overheid de dierenasielen geen ondersteuning biedt. We hebben een nieuw subsidiesysteem op poten gezet dat met de opvangcapaciteit correleert. Als de capaciteit wordt verruimd, zal het asiel daar ook financieel voor worden vergoed. Dat geldt natuurlijk niet enkel voor het asiel in Mechelen, maar voor alle asielen.

Dat het asiel in Mechelen ons niet heeft verwittigd, is al bij al niet erg. Ik wil het asiel in Mechelen bedanken. We zijn er met vereende krachten in geslaagd al die

honden een goede thuis te geven. Dit was voor het asiel van Mechelen een grote lading in een keer. Ik ben er al enkele keren geweest en ik heb vastgesteld dat de opvang uitstekend verloopt. Er is veel gedrevenheid, maar ook veel professionalisme, waardoor dit verhaal uiteindelijk tot een goed einde is gekomen.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, ik dank u voor de duiding. Het is goed dat u zelf hebt gesteld dat het om een verhaal met een heel menselijke kant gaat. Dat praat de dierenverwaarlozing in groten getale zeker niet goed, maar gelukkig zijn de honden goed terechtgekomen en is er een grote mate van professionalisme in het dierenasiel in Mechelen. Gelukkig zien we wat dat betreft heel veel vooruitgang in heel veel asielen. Het zijn ook altijd mensen die het hart op de juiste plaats hebben voor dieren. Het is fantastisch wat die mensen verrichten. Dat mag inderdaad zeker ook worden gesteld.

Wat dit dossier betreft, maakte ik me inderdaad toch ook wel heel wat zorgen, gezien de hoge kostprijs voor het dierenasiel. Er is inderdaad een crowdfunding opgezet. Ik heb duidelijk de boodschap begrepen dat het asiel de honden heeft opgevangen en dat Dierenwelzijn eigenlijk pas nadien op de hoogte is gebracht. Dat is een belangrijke nuance, denk ik. Om duidelijkheid te krijgen is het belangrijk voor ons om te zien hoe dat precies qua timing is verlopen. Nu hebben de asielen een crowdfunding opgezet om dat qua kosten rond te krijgen. Men heeft ook andere dierenasielen bereid gevonden om mee te helpen. Dat dit onderling gebeurt, is heel mooi, en zo hoort het ook als men een hart voor dieren heeft.

Dat neemt echter niet weg dat het om een heel grote case ging, om heel grote getallen: eerst 68 en nadien nog eens 41, met toch wel heel wat letsels enzovoort. Ik vind het vooral goed dat de kweker zelf, of diens zoon, toch zelf zijn verantwoordelijkheid heeft genomen en dat het inderdaad allemaal goedkomt, maar ik denk dat die vergoedingen toch eens goed moeten worden geëvalueerd wanneer deze case volledig is afgehandeld. Minister, we hebben er met deze regering inderdaad voor gekozen om de huidige dierenasielen te professionaliseren, om daar een nieuw vergoedingssysteem aan te koppelen. Ik heb daar ook altijd voor gepleit. Ik vind het ook belangrijk dat zij goed worden ondersteund. Misschien is dit het moment om in dat licht het nieuwe systeem binnenkort al eens te evalueren en deze case tegelijkertijd dan mee te evalueren.

Minister, ik heb ook nog een bijkomende vraag, want door deze case komen er natuurlijk toch wel wat nieuwe zaken naar boven. Zo wordt er nu ook volop gepleit voor een verplichte goede socialisatie van pups. Wat houdt dat in? Ik wil u nogmaals vragen hoe u daartegenover staat. Ik denk dat het belangrijk is dat honden een bepaalde socialisatie krijgen. Ik denk dan bijvoorbeeld aan wandelen aan de leiband, maar er zijn zoveel zaken waaraan je kunt denken als je het begrip 'socialisatie' wilt interpreteren. Het lijkt me dus belangrijk om dat begrip duidelijk inhoudelijk te definiëren. Het invoeren daarvan zal inderdaad moeten worden bekeken, maar het is belangrijk dat duidelijk is wat men onder 'socialisatie' verstaat. Hoe zult u dat verder implementeren?

De voorzitter: Mevrouw Almaci heeft het woord.

Meyrem Almaci (Groen): Minister, ik ben blij dat u deze week wat licht kunt werpen op deze case, die ik een aantal weken geleden zelf aan u heb uitgelegd, op het moment dat het incident nog heel vers was. Ik heb u toen nog een aantal vragen gesteld, en toen was eigenlijk afgesproken dat we bijkomend antwoorden zouden krijgen. Ik heb vandaag in ieder geval al een deel van de antwoorden gehoord, maar ik wil vandaag toch een aantal van de vragen die ik toen stelde en waarop u toen geen antwoord kon geven, heel expliciet herhalen. Collega De Vroe

heeft daarnet verwezen naar de crowdfunding die is opgezet. Ik heb in deze commissie aangegeven, twee weken geleden, dacht ik, dat er geen financiële vergoeding is bij incidenten waarbij men vrijwillig dieren afgeeft. We kunnen nu allemaal vol lof spreken over het dierenasiel in Mechelen, maar gezien de aantallen waarover het in dezen gaat, zijn zij natuurlijk meer gebaat bij een structurele oplossing waarbij ze wél een financiële tegemoetkoming krijgen, ook als het gaat over 'vrijwillige inbeslagnames', zoals dat dan heet.

Ik heb toen ook de vraag gesteld wat eigenlijk het onderliggende probleem was in deze case. Je zou kunnen zeggen 'eind goed, al goed', in de zin dat de dieren allemaal opgevangen zijn: de eerste 68 zijn toen meegenomen en de volgende 41 nu. Zeker vanwege de schrijnende persoonlijke situatie van de man in kwestie, waar ik toen ook de uitleg rond gegeven heb. Maar eigenlijk blijft de fundamentele vraag: hoe komt het dat er geen systematiek zit in de informatiedoorstroming parket, politie, Inspectie Dierenwelzijn? Dat dat niet systematisch is gebeurd op het moment dat er toch wel een heel zwaar incident – het doodbijten – is geweest?

Ten derde stelt zich effectief de vraag rond het socialiseren van dieren, want het ging over een vermeerdering omdat de kweker in kwestie een zware depressie had na het dodelijke incident. Het feit dat een dierenopvangcentrum zelf inkomsten moet gaan genereren voor iets wat hopelijk zeldzaam is en dat we hopelijk nog meer kunnen terugdringen met goede regelgeving, is voor mij wel een kerndebat. Dat is een breder debat dat we vandaag niet kunnen beantwoorden. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat zij niet over moeten gaan tot allerhande initiatieven waarbij men volk moet zoeken op een andere manier om een kerntaak te kunnen voldoen? Minister, hoe zult u structureel omgaan met de informatiedoorstroming en met vrijwillige inbeslagnames? De vragen die u nog niet beantwoord hebt, vorige keer en nu, zou ik toch graag beantwoord krijgen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wat wordt onder socialisatie verstaan? Dat is een terechte vraag die ook al wel enkele keren voorwerp geweest is van discussie in de schoot van de Raad voor Dierenwelzijn. Maar die is niet zo eenvoudig om te beantwoorden. Daar is men dus nog niet uit. Men is nooit tot de conclusie gekomen wat een goede socialisatietest is die afneembaar is in een fokkerij. Dat zal nog wel wat water onder de brug vergen, vrees ik.

Ten tweede, mevrouw Almaci, de contacten tussen politie heb ik in het begin van mijn antwoord toegelicht. Ik denk dat dat vrij steekhoudend was.

Ten derde, wat het pleidooi betreft, die afstandsvergoeding verschilt van asiel tot asiel. Ik zou daar ook de vrijheid laten aan de asielen om daarover te oordelen en daar niet wetgevend of decretaal te gaan ingrijpen en bijvoorbeeld te zeggen – zoals gesuggereerd wordt – dat wanneer het gaat over grote getallen, men dan afstand kan doen van die vergoeding en dat dan van overheidswegen desgevallend tussengekomen zou worden. Dat lijkt me ook moeilijk. Je moet toch ook opletten om je beleid niet te gaan enten op casuïstiek, want broedfokkers hebben ook grote aantallen fokteven die ze kwijt willen eenmaal die hun dienst bewezen hebben. Als je dan, gelet op de grote getallen, daar een decretale uitzondering op inschrijft, dan opent dat de mogelijkheid voor broedfokkers om te gaan zeggen: 'We kunnen toch kosteloos afstand doen van onze gebruikte fokteven waar we commercieel niks meer mee kunnen doen en die enkel kosten zijn.' Ik denk niet dat we dat zouden willen gaan aanmoedigen. Dat is de facto wel een mogelijkheid die je dan creëert.

Meyrem Almaci (Groen): Sorry, het is niet gebruikelijk, maar het is niet duidelijk voor mij. Daar kan men dat toch al?

Minister Ben Weyts: U moet wel luisteren.

Meyrem Almaci (Groen): Daarom vraag ik verduidelijking.

De voorzitter: Mevrouw Almaci, u hebt nu het woord niet.

Meyrem Almaci (Groen): Ik weet het.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Een asiel als in Mechelen kan natuurlijk afstand doen van die vergoeding. Men heeft dat ook gedaan in casu voor die 68 honden. De vraag is vervolgens: kan men dan een appel gaan doen op de overheid, in casu de Vlaamse overheid om dan maar in de plaats te gaan treden? Momenteel bestaat die decretale mogelijkheid niet. Ik zou me daarvoor hoeden om dat te gaan inschrijven, omdat je dan de mogelijkheid biedt tot ongewenste neveneffecten zoals het voorbeeld dat ik aanhaal met betrekking tot de broodfok.

Maar ik blijf herhalen dat wanneer asielen een sterke case hebben waarbij ze in financiële nood zitten door een situatie van overmacht, wij altijd bereid zijn om aan de tafel te schuiven en concrete oplossingen te voorzien. Dat lijkt mij veel belangrijker en dienstbaarder dan om gewoon op grond van casuïstiek een decretale regeling te voorzien die mogelijk voor het dierenwelzijn ongewenste neveneffecten heeft.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, dank u wel. Ik hoop dat u mijn suggestie rond evaluatie van het nieuwe subsidiesysteem en deze case meeneemt in de toekomst om toch nog verbeterpunten te kunnen aanbrengen in het kader van dierenwelzijn en de professionalisering.

Met betrekking tot de definiëring van het begrip socialisatie, heb ik uw boodschap duidelijk begrepen dat het nog aan onderzoek onderworpen moet worden wat nu de beste socialisatie is. Ik hoop dat dat vrij snel kan gebeuren zodat we er in de toekomst snel werk van kunnen maken om dat te realiseren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over een preventieve aanpak van overgewicht bij huisdieren – 3788 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, de laatste weken bulken de kranten van artikels over het overgewicht van huisdieren in Vlaanderen. Daarbij ligt de oorzaak in de eerste plaats bij de baasjes. Ze geven hun huisdieren te veel extra's zoals tafelrestjes of beloningen. Zo wordt er door experts onder andere gewezen naar Dentastix. Een knaagbotje voor een hond van 20 kilogram zou hetzelfde zijn als zeven donuts voor een mens. Een ander aspect is dat onze huisdieren te weinig bewegen. Het probleem is dat eigenaars vaak niet voldoende op de hoogte zijn van het feit dat hun huisdier obesitas heeft, van wat een gezond voedingspatroon is en van welke effecten overgewicht kan hebben.

Huisdieren hebben er wel degelijk last van. Ze leven minder lang, lopen risico op blaasstenen, ze kunnen niet meer tegen de warmte en ze krijgen gewrichtspijn.

Doordat de dieren niet meer goed kunnen bewegen, raken ze in een vicieuze cirkel, net zoals de mens. Daarnaast is het ook zeer moeilijk voor huisdieren om dat gewicht weer kwijt te raken. Het slaagpercentage voor gewichtsverlies bij honden met overgewicht ligt rond de 50 procent en maar een op vier behoudt dat gewicht. Met het oog op het welzijn van onze dieren is het opportuun om in te zetten op preventieve maatregelen. We hebben ook al een aantal problemen kunnen oplossen die vooral bij de eigenaars liggen, precies door preventieve maatregelen te nemen.

Minister, werden er rond dit thema al initiatieven opgestart vanuit het dierenwelzijnsbeleid? Zult u toekomstige acties ondernemen om overgewicht bij dieren te vermijden? Zult u eigenaars sensibiliseren over wat gezonde voedingspatronen zijn voor hun dieren en over hoeveel beweging ze nodig hebben?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik heb ook gelezen dat ongeveer de helft van onze huisdieren met overgewicht zou kampen, dit met alle gevolgen en risico's van dien. Ik weet niet of dat zo een nieuw gegeven is, getuige de verschillende dieetvoerders die al lang aangeboden worden door de verschillende diervoederfabrikanten. Veel mensen geven aandacht en liefde aan hun huisdier door hun allerlei snoepjes en maaltijdrestjes toe te stoppen, maar die extraatjes in combinatie met te weinig beweging zijn gewoonweg niet goed voor de hond of kat. Wanneer u uw dier graag ziet, geef het dan gewoon niet te veel voeding en let op welke voreding u aanbiedt. Te veel energieopname versus te weinig activiteit kan nefast zijn voor het dierenwelzijn.

De inspecteurs van mijn Inspectiedienst Dierenwelzijn komen bij hun controles naast ondervoede huisdieren ook wel obese huisdieren tegen. Hierop wordt dan meestal wel een opmerking gemaakt en waar nodig naar de dierenarts verwezen. Het is inderdaad een problematiek die op individuele basis door de dierenarts bekeken en aangepakt moet worden, net zoals een slecht gebit bij huisdieren ook nefast kan zijn voor het dierenwelzijn.

We zetten in op preventie, te beginnen bij de aanschaf van het dier, want elke verkoper van gezelschapsdieren is verplicht om aan de koper richtlijnen te verstrekken over de verzorging, huisvesting en voeding van het aangeschafte dier. Dat is voorzien in de regelgeving ter zake. Ook op de website Huisdierinfo.be, die verzorgd wordt door mijn dienst Dierenwelzijn, worden voor heel wat gehouden huisdieren adviezen gegeven in verband met voeding. Recent nog hebben we op de Facebookpagina Huisdierinfo gewezen op het toenemend aantal obese honden en katten. Het zijn vooral die twee diersoorten waarover we spreken.

Er wordt verwacht van de eigenaar van een dier dat die op regelmatige tijdstippen naar de dierenarts gaat, voor preventieve zorgen of gewoon op controle. De rol van de dierenarts in dit verhaal kan echt niet onderschat worden. Ik voorzie daarom een campagne waarin baasjes van huisdieren gesensibiliseerd worden om regelmatig met hun dier naar de dierenarts te gaan. Het is op zulke momenten dat baasjes aangesproken worden op mogelijke gezondheidsproblemen al dan niet gelieerd aan slechte voeding of te veel voeding. Gelet op de veelheid van mogelijke aandoeningen is een algemene sensibilisering voor dierengezondheidszorg meer aangewezen dan een campagne die uitsluitend gericht is op obesitas. We zien het dus iets ruimer, maar we nemen het alleszins wel mee in onze preventieve communicatiecampagne.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Dank u wel, minister. Ik ben inderdaad blij dat u het probleem onderkent, en dat u effectief een initiatief – qua sensibilisering – zult

nemen. Ik denk dat het inderdaad goed is om dat in eerste orde te doen langs de dierenartsen. Maar het probleem hier bevestigt ook een ander probleem in onze maatschappij en dat is dat precies de mensen die het probleem als mens – als persoon, als familie – hebben, ook vaak het probleem hebben met hun huisdieren. In die zin denk ik dat dit precies de categorie is die zich weinig wendt tot veeartsen, of daarvoor onvoldoende middelen heeft. Ik zou dat alleszins toch als achtergrond bewaren.

Twee: ik vind het heel goed wat u doet met dierenasielen, en de subsidiëring, maar we moeten toch ook aandacht hebben voor de initiatieven die meer en meer uit de grond rijzen, rond personen die zelf met een financieel, een sociaal of een armoedeprobleem zitten. We moeten kijken of die initiatieven – die genomen worden door vrijwilligers – niet op een of andere manier ondersteund kunnen worden. Want het zijn natuurlijk die initiatieven, en de vrijwilligers in die specifieke initiatieven, die contact hebben met die doelgroep. Maar goed, het is alleszins al positief dat er iets aan zal gebeuren.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik kan al meegeven dat er al een communicatiebureau is aangesteld. Ik kan niet goed zeggen hoe de timing nu zit, maar vermits er een communicatiebureau is aangesteld ga ik er wel van uit dat we dit jaar nog met resultaten kunnen komen.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Dank u wel voor het antwoord.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Dochy aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de vrijspraak van dierenmishandeling voor een slachthuis en de nietigverklaring van de undercoverbeelden van een dierenrechtenorganisatie – 3803 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Minister, Animal Rights maakte undercoverbeelden om wan-toestanden in een slachthuis aan te kaarten. De organisatie wenste dat het slachthuis direct sloot. Dezelfde dag beval de minister van Dierenwelzijn de sluiting. Voor dierenmishandeling werd het slachthuis echter op 22 maart 2021 vrijgesproken.

De undercoverbeelden gemaakt door dierenrechtenorganisatie Animal Rights werden nietig verklaard. Het slachthuis werd twee weken gesloten en kon later met strengere maatregelen en onder verscherpt toezicht terug open.

De schade veroorzaakt door de sluiting en het publieke debat in de media waren en zijn nog groot. De beslissing van het bestuursorgaan tot sluiting van export-slachthuis Tielts werd vernietigd door een arrest van de Raad van State.

Daarnaast werd in de commissie Dierenwelzijn van 31 maart door mevrouw Almaci nagevraagd hoe camerabewaking georganiseerd kan worden op een wettelijke basis en of de bewaartermijnen voor beelden kunnen worden verlengd. Het is een mooie oproep die duidelijk maakt dat heimelijk filmen en het gedeeltelijk publiceren en verspreiden van informatie niet wettelijk en niet als rechtsgeldig beschouwd kan worden.

Uiteraard is het voor velen en ook mezelf belangrijk dat het dierenwelzijn wordt gerespecteerd. Ik ondersteun de oproep van mevrouw Almaci om met de diverse belanghebbenden hierover te overleggen. Zoals aangehaald in mijn nota over agribashing en naar aanleiding van mijn vraag om verder overleg te krijgen met de belanghebbenden in het kader van de nieuwe codex Dierenwelzijn, lijkt het ons aangewezen met de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) en de Vlaamse Toezichtcommissie (VTC) een werkgroep op te richten om een georganiseerd en wettelijk correct systeem te organiseren.

De bewaartermijnen dienen te worden beperkt volgens de wetgevingen tot het strikt noodzakelijke en de camerawet is eveneens rechtsgeldig voor dieren. Daarnaast spreken we hier over het filmen in besloten of privéomgevingen waar werknemers aan de slag zijn en dus eveneens de GDPR-wetgeving (General Data Protection Regulation) alsook cao 68 dienen te worden gerespecteerd. Het is een complex verhaal.

In de actuele situatie zijn er camera's voorhanden in de slachthuizen en deze worden geconsulteerd door de dierenartsen met opdracht. De slachthuissector is dus vragende partij voor een georganiseerde opvolging en toont zijn medewerking. Zo werkt de Federatie van het Belgische Vlees (FEBEV) reeds samen met de KU Leuven in een project voor de paardensector waarbij camerabeelden centraal worden opgevolgd vanuit diverse slachthuizen. Dit heeft uiteraard veel voordelen op regulerend vlak. Zo worden de beelden door een of enkele personen bekeken, wat de registratie en verwerking beter kan verantwoorden in het kader van de verplichtingen rond gegevensverwerking en privacy. In de huidige situatie kunnen verschillende beelden worden geconsulteerd door verschillende personen waardoor een objectieve opvolging moeilijk verloopt. Het is eveneens van belang dat de beelden door een onderlegd en hiertoe gekwalificeerd persoon kunnen verlopen.

Daarnaast ligt de verantwoordelijkheid van de verwerking vandaag bij de eigenaars waardoor bij het ontbreken van de juiste procedures toegang geweigerd moet worden. Het centraliseren en aanstellen van een derde partij met expertise onder toezicht en met goedkeuring van de Vlaamse overheid die centraal de beelden kan opvolgen, zou dit sterk verbeteren. Het zorgt voor een efficiëntere inzet van de middelen, want vandaag leeft op de werkvloer het gevoel dat er zowel een Vlaams als federaal team is dat dezelfde opdracht heeft om vast te stellen. Het zou voor de slachthuissector ook betekenen dat dit vanuit de Vlaamse overheid centraal kan worden aangestuurd, zodat een objectieve en gelijkaardige aanpak uitgewerkt kan worden, uiteraard in overleg met de sector en na advies van de betrokken instanties. Dat is een garantie voor een beter dierenwelzijnsbeleid en maakt gelijktijdig de noodzaak overbodig om heimelijk te filmen.

De undercoverbeelden gemaakt door Animal Rights werden nietig verklaard. De correctionele rechtbank sprak het slachthuis vrij voor dierenmishandeling. Hoe zult u voorkomen dat het verspreiden van heimelijk gemaakte opnames en gefragmenteerde weergaves nog verder worden getolereerd?

Wat was de wettelijke basis waarop u het slachthuis hebt gesloten? Zijn er risico's dat de eigenaar van het slachthuis zich richt naar de Vlaamse overheid nu blijkt dat de undercoverbeelden geen wettelijk bewijs zijn?

Ziet u een mogelijkheid om via overleg een kader uit te werken naar het Frans voorbeeld?

Welke afspraken zijn er vandaag voor de verwerking en consultatie van de cameragegevens in de slachthuissector? Hoe en op welke manier consulteren de dierenartsen met opdracht deze beelden? Waarvoor worden deze gebruikt? Wat is het advies op de bestaande procedure van de VTC en de GBA? Werden hier afspraken gemaakt tussen de overheid en de diensten?

Minister, hoe staat u tegenover een gecentraliseerde aanpak ter ondersteuning van de slachthuissector, zodat de beelden op een vaste locatie door een expert kunnen worden geconsulteerd? Bent u bereid dit denkspoor te onderzoeken? Hoe zult u de betrokken instanties en stakeholders hier desgevallend bij betrekken?

Tot slot heb ik vernomen dat er in verband met de codex voor Dierenwelzijn die momenteel wordt opgemaakt een engagementsverklaring komt. Hoe verlopen de gesprekken? Op welke manier worden de stakeholders hierbij betrokken? Wat is de inhoud van die engagementsverklaring?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Mijnheer Dochy, ik moet dit even duiden, want u haalt twee slachthuizen door elkaar. U hebt verwezen naar het slachthuis in Tielt, maar het is het slachthuis in Izegem dat in maart 2021 van dierenmishandeling is vrijgesproken. Het slachthuis in Tielt, waartegen ik heb opgetreden, is in 2019 wel degelijk voor dierenmishandeling veroordeeld. De undercoverbeelden zijn toen ook niet als bewijsmateriaal weerhouden, maar die slachthuizen waren niet louter op basis van de undercoverbeelden van Animal Rights stilgelegd. Dat is ook gebeurd op basis van de vaststellingen tijdens de controles ter plaatse door de dienst Dierenwelzijn. Aangezien tijdens die controles is gebleken dat het dierenwelzijn niet kon worden gegarandeerd, zijn de activiteiten van die slachthuizen stilgelegd tot een actieplan was uitgewerkt om de tekortkomingen weg te werken.

Het maken van undercoverbeelden is een beproefde methode om zaken onder de aandacht van de media en het publiek te brengen. Dat is natuurlijk niet uniek voor de slachthuizen. Het valt moeilijk te controleren, maar als dit met inbraak of met andere criminele feiten gepaard gaat, is dit wel degelijk een misdrijf. Die manier van werken is niet in orde. Ik heb natuurlijk geen autoriteit om actiegroepen of bewegingen te beletten om op illegale wijze verkregen beelden te verspreiden.

U hebt me gevraagd of ik een mogelijkheid zie om door middel van overleg een kader uit te werken naar het voorbeeld van de Franse agribashing-eenheid Demeter. Die eenheid is vooral bedoeld ten voordele of ter bescherming van landbouwers. De bevoegdheid om een specifieke politie-eenheid op te richten om landbouwbedrijven te beschermen, valt buiten mijn bevoegdheid als minister van Dierenwelzijn.

Met de slachthuissector, FEBEV, de Vereniging van Industriële Pluimveeslachthuizen van België (VIP-België) en het Nationaal Verbond van Pluimveeslachthuizen en Vleesuitsnijderijen (NVP) is een convenant afgesloten. Vanuit de bekommernis voor het dierenwelzijn zijn de slachthuizen het engagement aangegaan om met respect voor de geldende privacywetgeving camera's te plaatsen. De bewaartermijn van de beelden is op veertien dagen vastgelegd. Die camera's dienen in de eerste plaats om de interne controle door het slachthuis zelf te verbeteren. De beelden kunnen worden opgevraagd door een inspecteur of door een zelfstandige dierenarts met de opdracht in het slachthuis controles uit te voeren. Dat gebeurt soms, als er een vermoeden is dat tijdens een bepaalde tijdsspanne een overtreding heeft plaatsgevonden of als bijkomend bewijsmateriaal nadat ter plaatse een overtreding is vastgesteld. Het opvragen van de camerabeelden gebeurt ad hoc. Indien de sector een centraal orgaan zou oprichten om de analyse van de beelden te standaardiseren, zou ik dat toejuichen en ondersteunen. Dat is nogal arbeidsintensief, want het gaat om de permanente analyse van de beelden van honderden camera's.

Tot slot werk ik met de drie net vermelde organisaties aan een engagementsverklaring om het dierenwelzijn nog te verbeteren. Die engagementen van alle partijen staan los van de codex Dierenwelzijn. Dat heeft daar niets mee te maken. Ik wil er niet op vooruitlopen, maar de gesprekken verlopen in een positieve sfeer.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Minister, dank u voor uw antwoord. Ik onthoud in elk geval dat u openstaat voor een gesprek om eventueel de organisatie wat te optimaliseren met betrekking tot het bekijken van die camerabeelden. Ik hoor u echter duidelijk zeggen dat het initiatief daarvoor niet van u, maar van de slachthuissector zal moeten komen, maar dat u bereid bent om mee de schouders daaronder te zetten, wat heel belangrijk is.

Ik heb nog een aanvullende vraag, over de organisatie op de werkvloer. U hebt daar niet meteen een antwoord op gegeven. De federale en de Vlaamse bevoegdheden zijn waarschijnlijk heel duidelijk afgeleid voor mensen die op hun Brusselse bureau zaken op papier zetten, maar op de werkvloer ontstaan er dikwijls toch nog wat problemen. Daar ervaart men die werking als niet optimaal, als een niet efficiënt inzetten van de middelen. Die combinatie van Vlaamse en federale bevoegdheden op de werkvloer zou dus toch nog wat beter kunnen worden georganiseerd, denk ik.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik begrijp de bekommernis omtrent de efficiëntie van de organisatie, waarbij FAVV-inspecteurs (Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen) naast de Vlaamse inspecteurs lopen. We hebben echter vastgesteld dat die FAVV-inspectie niet afdoende was, dat de mazen in het net nog te groot waren. We werden toch nog geconfronteerd met manifeste overtredingen op het vlak van dierenwelzijn. We hebben dan een veel meer sluitend systeem op poten gezet in de ongeveer 55 slachthuizen die Vlaanderen telt. We hebben gezorgd voor heel veel middelen en ook voor heel veel personeel daarvoor. We hebben nu bijna 60 dierenartsen die heel specifiek enkel wat dierenwelzijn betreft toezien op de naleving in de Vlaamse slachthuizen. Dat vergt heel wat, en ik snap wel dat het soms in sommige slachthuizen – zeker in de kleinere, want in de grotere krijgt men het misschien makkelijker georganiseerd – wel wat zoeken en tasten is om dat volledig in orde te krijgen. Ik moet anderzijds echter toch ook vaststellen dat men bij diverse slachthuizen vragende partij is. Ik denk dat dat goed is voor het imago en de reputatie van de slachthuizen, want wat dat betreft, hebben we wel een beetje een achterstand. Ik denk dus dat alle initiatieven in functie van dierenwelzijn in de slachthuizen kunnen bijdragen tot het herstel van die reputatie, want dat is ook nodig.

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Minister, dank u wel. Dit wordt in elk geval vervolgd. Ik ben blij met uw positieve ingesteldheid, ook ten aanzien van de slachthuissector.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Els Sterckx aan Ben Weyts, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand, over de aanpak van de broedfok en de intrekking van erkenningen via het toekennen van een HK-nummer – 3899 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, via mijn schriftelijke vraag 597 stelde ik u de vraag op basis van welke criteria de zogenaamde HK-nummers werden toegekend. Uw antwoord op deze vraag was dat aan inrichtingen die voldoen aan alle

erkenningsvoorwaarden die vastgesteld zijn in het Kennelbesluit, een HK-nummer wordt verleend. Dat was ook zo bij Puppy House, ondertussen bekend als Happy Doggy. Aan deze zaak werd volgens uw antwoord in 2015 een HK-nummer toegekend, maar zoals iedereen wel weet en in de krant heeft kunnen lezen, is deze zaak reeds tweemaal voor de rechter verschenen. De eerste keer was in 2017, en recent gebeurde dat opnieuw. Het parket had in dezen zeer zware straffen geëist, maar de rechter is daar niet op ingegaan en heeft enkel boetes opgelegd. Er is niet overgegaan tot de sluiting van de zaak, wat toch wel een cruciale vraag van het parket was, omdat het over recidive ging.

Ondertussen weten we dat er nog wel zaken in Vlaanderen zijn waar niet correct wordt omgesprongen met de verkoop van puppy's. Ik denk dat iedereen daar wel van op de hoogte is. Het gaat dan vooral over puppy's die worden ingevoerd uit het buitenland. Ze worden te jong ingevoerd en te jong verkocht. Ze worden dan ook meestal ziek. Via mijn professionele ervaring merk ik, als ik pols bij de eigenaars, dat de meeste honden met gezondheidsproblemen aangeschaft werden in van die zaken die verschillende, soms zelfs tot meer dan veertig rassen verkopen en dat de eigenaars bij de aankoop nog niet wisten dat hun hond vanuit het buitenland was ingevoerd. Die honden hebben dus de meeste gezondheidsproblemen.

Minister, in 2014 gaf u aan dat, omdat er toen een groot deel van de bevoegdheid omtrent Dierenwelzijn naar Vlaanderen was overgeheveld en Vlaanderen bevoegd werd voor Dierenwelzijn, u de broedfok ging aanpakken. Maar tot op heden kunnen we daar nog niet zo heel veel van merken.

Hoeveel overtredingen mogen verkopers van puppy's begaan voor u overgaat tot het intrekken van het HK-nummer?

Als overtreders onder een andere naam opnieuw willen opstarten, wordt er dan rekening gehouden met hun voorgeschiedenis zodat ze niet opnieuw een erkenning krijgen? In het geval van Puppy House is dat dus wel gebeurd.

Hebt u al HK-nummers ingetrokken nadat bleek dat er malafide praktijken gebeurden?

Welke acties gaat u nog ondernemen om nu toch eindelijk die broedfok aan te pakken en vooral de illegaliteit en de malafide kwekers, zodat er toch wel duidelijkheid komt in de broedfok en dat alles op een correcte manier gaat verlopen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: De dierenwelzijnsregelgeving geeft mij de bevoegdheid om de erkenning van bijvoorbeeld een hondenkweker in te trekken. De basisidee achter die bevoegdheid is dat de intrekking van een erkenning een adequate manier kan zijn om dierenwelzijnsproblemen te doen ophouden. Het is niet mijn rol om een kweker die in de fout is gegaan te straffen. Die rol is voor de dienst Dierenwelzijn of voor de rechtbank. De dienst Dierenwelzijn kan een minnelijke schikking onder de vorm van een geldsom voorstellen of het dossier doorsturen naar het parket voor strafrechtelijke vervolging.

De intrekking van een erkenning is een administratieve maatregel, een bewarende maatregel om de dieren te beschermen. Tegen zo'n maatregel kan ook beroep aangetekend worden bij de Raad van State en dat is ook gebeurd. Ik heb trouwens ook al 33 keer zo'n erkenning ingetrokken. Daartegen is ook al beroep aangetekend bij de Raad van State. De Raad van State toetst dan de overheidsbeslissing niet alleen aan de wet, maar kijkt ook of de beslissing overeenstemt met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. De criteria daar zijn zorgvuldigheid, proportionaliteit en motivatie, maar dat is juridisch, daar ga ik u niet mee lastigvallen.

Het betekent wel dat ik niet zomaar, lukraak erkenningen kan intrekken. Dat moet altijd weloverwogen en goed gemotiveerd zijn. U zei dat niet het aantal keren dat een overtreding begaan wordt, maar eerder de aard van overtreding cruciaal is in functie van dierenwelzijn. De ernst van de impact van de overtreding op dierenwelzijn is belangrijker. En ten tweede komt dan of er sprake is van herhaling en of de opgelegde maatregelen werden opgevolgd.

Als ik een erkenning intrek, koppel ik daar ook altijd een verbod aan om een nieuwe aanvraag in te dienen en om in een andere erkende inrichting toezicht uit te oefenen op dieren. De duur van die periode is eigenlijk een aparte beslissing, ook die moet zorgvuldig, proportioneel en goed gemotiveerd zijn, want het gaat dan eigenlijk over een soort beroepsverbod. Dat is een vrij serieuze maatregel. In de meeste gevallen gaat het om een tijdelijk verbod, maar ik heb ook al een definitief verbod opgelegd.

We zien dan dat soms een nieuwe erkenning aangevraagd wordt, waarbij een andere beheerder wordt aangeduid. De inspectiedienst probeert daar alert voor te zijn en zal in die gevallen het dossier zéér grondig onderzoeken. Maar als blijkt dat de vroegere beheerder niet betrokken is bij het toezicht op de dieren, dan kun je daar weinig tegen doen. Er is in het verleden al geopperd om voor die gevallen te voorzien dat, bij een intrekking van de erkenning van de vader, ook de echtgenote en de kinderen geen erkenning meer mogen aanvragen, maar dat gaat juridisch gezien veel te ver. Want dan ga je iemand onderwerpen aan een beroepsverbod omdat een familielid van die betrokkene zich bezondigd heeft aan inbreuken tegen de dierenwelzijnswetgeving. Dat is moeilijk. Men gaat kinderen ook niet verbieden om met de auto te rijden omdat de vader een rijverbod heeft.

We zien ook dat kwekers na afloop van de periode waarin ze een verbod hebben om een erkenning aan te vragen, een nieuwe aanvraag indienen, waarbij ze de kwekerij een andere naam geven. Ook in die gevallen zal de inspectiedienst nagaan of aan alle voorwaarden is voldaan. Die aanvragen mogen echter alleen beoordeeld worden op basis van de erkenningsvoorwaarden en de situatie in de kwekerij op dat moment. Eerdere vaststellingen of een eerdere intrekking van een erkenning kunnen niet worden gebruikt als motivering om een erkenning te weigeren. Zodra de periode van het verbod is afgelopen, is de logica dat een nieuwe erkenning verkregen kan worden, anders zou een verbodstermijn zonder voorwerp zijn en zou het voor altijd gelden.

Zoals u weet heeft de Vlaamse Raad voor Dierenwelzijn het Kennelbesluit geëvalueerd. Ik wil gerust doorgaan op het debat rond de broedfok. Als u zegt dat daar nog nooit iets voor gedaan is, bekijk dan alstublieft eens het beleid. Wij hebben de strengste regelgeving van Europa. We zijn voortrekker. Maar men moet ook altijd een afweging maken. De filosofie van de Raad voor Dierenwelzijn is dat men de binnenlandse kweek zoveel mogelijk wil stimuleren en de invoer van buitenlandse pups en kittens wil afremmen. We gaan er inderdaad van uit dat de invoer vandaag nog nodig is om aan de vraag van de Vlaming te voldoen en dat daarvoor dus een verschuiving nodig is naar de binnenlandse kweek. Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan: je kunt immers niet elke particulier verplichten om te gaan kweken met zijn hond. Dat zou tot oncontroleerbare toestanden leiden, ook voor het dierenwelzijn. De hoop is dan ook gevestigd op het faciliteren van de kweek door kleine fokkers. We rekenen dus op mensen die daar brood in zien.

Ik weet niet of deze onder de definitie van broedfokker vallen, want er is geen algemeen aanvaarde definitie van broedfok. Er is niets verkeerd mee om geld te verdienen met het fokken van dieren, als men het maar doet binnen onze strenge regels en als men zich maar niet bezondigt aan bedrog en aan fraude. Het euvel is vooral dat sommigen doen alsof bepaalde dieren die voor verkoop worden aangeboden, van eigen kweek zijn terwijl ze eigenlijk geïmporteerd zijn. Net daarom hebben

we de regelgeving aangepast, waardoor eenieder die een dier aankoopt, als contractuele opschortende voorwaarde altijd het recht heeft om het moederdier te zien. Het probleem is natuurlijk dat velen dat nog altijd niet doen. Gewoon door de emotie en het pluizige, schattige diertje dat op hen ligt te wachten, gaan mensen overstag en zeggen ze dat het niet nodig is. Daar ligt toch ook een verantwoordelijkheid bij de consument. Maar bovenal is nog altijd de eerste stelregel: 'Adopt, don't shop'. Ga naar een asiel. We hebben die allemaal samengebracht op de website adopteereendier.be. Ik denk dat we daar een heel goed initiatief mee hebben genomen, dat ook steeds meer aanslaat. Steeds meer dieren worden via die weg aangeboden. Honderden staan klaar voor adoptie. Daar vindt men altijd een goede vriend voor het leven.

U weet dat ik de straffen bij overtreding wil verzwaren maar dat hangt natuurlijk samen met de dialoog die ik voer met de parketten, en ook met de aanpassing van de regelgeving ter zake.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, dank u voor uw uitvoerig antwoord. U zult waarschijnlijk wel vermoeden dat wij het niet volledig eens zijn met uw stelling want u geeft ook aan dat er nog dieren uit het buitenland moeten worden ingevoerd want er is heel veel vraag naar honden in Vlaanderen. Waar baseert u zich op? Hebt u hier cijfers van? Er worden in Vlaanderen toch heel veel honden gefokt.

Misschien voldoen zij wél. Als we meer zouden verbieden bij het invoeren van honden uit het buitenland, vooral uit de Oostbloklanden, waar de grote problemen zich situeren, dan zouden er misschien meer mensen honden adopteren, omdat er dan een iets kleiner aanbod van puppy's is. Ik wil ervoor pleiten om vooral in te zetten op puppy's vanuit Vlaanderen en zeker niet vanuit de Oostbloklanden. Want zij zijn in dit geval de grootste boosdoener. Dat is ook wat bij Puppy House is vastgesteld.

Want, minister, u zegt wel dat u die erkenning niet kunt intrekken. In het Kennelbesluit staat echter heel duidelijk dat u dat op ieder moment kunt intrekken, maar wel op het moment dat een inrichting niet langer voldoet aan de in de wet geschreven voorwaarden. Bij Puppy House of Happy Dog is dit wel het geval, want zij voldoen niet aan de voorwaarden om kweker-handelaar te zijn. Zij kweken zelf te weinig puppy's om puppy's te mogen verkopen. Het is al de tweede keer dat zij zich hieraan bezondigen.

Ik vind dat het dus een correcte beslissing en een zeer duidelijk signaal van u zou zijn om te zeggen dat ze voor de tweede maal niet voldoen aan de voorwaarden om kweker-handelaar te mogen zijn, en dus in principe geen puppy's van andere fokkers mogen verhandelen, aangezien ze zelf niet voldoen aan de juiste voorwaarden. Dat vind ik een heel duidelijke reden om dat HK-nummer in te trekken. Het is ook voor u het moment om hier zeer duidelijk een voorbeeld te stellen, zodat fokkers die zich eventueel aan dezelfde voorwaarden zouden misdragen, hiervoor hun HK-nummer kunnen verliezen.

U zegt ook steeds dat u in overleg gaat met de parketten. Dat is zeer goed. Maar blijkbaar zijn die overlegmomenten met die parketten toch nog niet doorgedrongen tot bij de rechters. Want de parketten vragen inderdaad zeer zware straffen, maar de rechter is in dit geval helemaal niet mee gevolgd. Ik wil er dus graag op aandringen om over te gaan tot een beter overleg met de parketten en vooral met de rechters, die uiteindelijk toch vooral de uitspraken doen. Ze moeten erop worden gewezen dat het dierenwelzijn zeer belangrijk is en dat er streng moet worden opgetreden.

Ik blijf erop hameren: het zal voor u de enige juiste beslissing zijn om het HK-nummer van die kweker-handelaar in te trekken, omdat die niet voldoet aan de wetgeving.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik heb toch goed trachten te duiden dat ik dat vanzelfsprekend kán, die erkenning intrekken, en dat ik dat ook dóé, dat ik dat al 35 keer heb gedaan. Maar je moet dat dan natuurlijk weloverwogen doen. Wat u zegt, vanuit de losse pols ... Nee. Waarom moet je dat doen? Net om, wanneer dierenwelzijn in het gedrang is, in te grijpen. Dat is een bewarende maatregel. Een bewarende maatregel moet je weloverwogen doen, want anders is er een vernietiging door de Raad van State, zoals al is gebeurd. Het is gemakkelijk om te zeggen: 'Doe dat gewoon, dan is het oké.' Maar je moet het ook kunnen verantwoorden in functie van een onmiddellijke bedreiging voor het dierenwelzijn.

Ten tweede ben ik het niet met u eens dat justitie nog niet mee is. Het is alleszins in evolutie. Bij justitie gaat het ongetwijfeld iets trager. Maar wij hebben op mijn vraag vanuit de Vlaamse Regering dierenwelzijn als een prioriteit meegenomen. Wij mogen naar de procureurs-generaal prioriteiten aandienen. Dierenwelzijn is daarbij. Ik stel vast, ten eerste, dat het qua vervolging bij de parketten een wereld van verschil is, en ten tweede, dat rechters ook strengere straffen beginnen uit te spreken. Het is goed, als we het strafinstrumentarium nog wat aanscherpen, dat we ook daar een tandje bij steken. Dat evolueert in de goede richting. Gaat dat supersnel? Nee, maar we blijven wel aandringen op die prioriteit voor dierenwelzijn, als het gaat over de vervolgingsprioriteiten voor justitie en dus voor de procureurs-generaal.

De voorzitter: Mevrouw Sterckx heeft het woord.

Els Sterckx (Vlaams Belang): Minister, u gaat enkel de erkenning intrekken als het dierenwelzijn in het gedrang komt. Dat begrijp ik. Maar waarom hebben we dan een Kennelbesluit waarin staat dat ze moeten voldoen aan de wetgeving? Ze zijn tweemaal veroordeeld omdat ze niet voldoen aan de wetgeving inzake kweker/handelaar omdat ze zelf niet genoeg puppy's kweken. Als we enkel en alleen gaan beoordelen op het dierenwelzijn op zich, is het Kennelbesluit misschien helemaal niet meer nodig. Iedereen mag doen wat hij wil, als het dierenwelzijn op zich niet in het gedrang komt.

We moeten daar een beetje paal en perk aan stellen. Het Kennelbesluit is er, de beoordeling is er, het is echt nodig dat u het HK-nummer intrekt en een voorbeeld stelt.

Ik wil zeker niet alle kwekers over dezelfde kam scheren, er zijn echt heel veel fokkers die correct werken, maar we moeten het kaf van het koren scheiden. Dat kunnen we enkel en alleen maar door een doorgedreven controle bij alle fokkers. De fokkerij kan daar niet afwijzend tegenover staan. Goede controles zullen goede fokkers alleen maar ten goede komen, en malafide fokkers zullen uiteindelijk verdwijnen. Dat is wat iedereen wil.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.